

Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium

ELŐTERJESZTÉS

a Kormány részére

egyes büntető tárgyú törvények módosításáról

Budapest, 2010. október

Jelen dokumentum csak tervezet, amelynek közigazgatási egyeztetésre bocsátására még nem került sor. A minisztériumok közötti egyeztetés során a tervezet koncepcionális kérdései is jelentősen módosulhatnak, ezért az előterjesztés jelen formájában nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A dokumentum célja a társadalmi egyeztetés elindítása és a jogalkotási folyamat átláthatóvá tétele, amelynek alapján, illetve eredményeként a mellékelt tervezet valamennyi tartalmi és formai eleme módosulhat!

A tervezet előterjesztője

2010. évi ... törvény az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról

1. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosítása

1. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 36. § (3) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1)-(2) bekezdés alkalmazásának nincs helye, ha az elkövető]

„*d*) a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt vagy a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítélese után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt, illetőleg próbára bocsátás vagy vádemelés elhalasztásának tartama alatt követte el,”

2. §

A Btk. 40. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Életfogytig tartó szabadságvesztés azzal szemben szabható ki, aki a bűncselekmény elkövetésekor a huszadik életévét betöltötte. E rendelkezés a kötelezően alkalmazandó életfogytig tartó szabadságvesztésre is vonatkozik.”

3. §

A Btk. 47/B. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az elítéltet az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélese előtt elkövetett bűncselekmény miatt az életfogytig tartó szabadságvesztés végrehajtása alatt határozott tartamú végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítélik, a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a határozott tartamú végrehajtandó szabadságvesztés vagy a szabadságvesztés végrehajtandó része időtartamáig elhalasztja.

(2) Ha az elítéltet az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélese előtt elkövetett bűncselekmény miatt az életfogytig tartó szabadságvesztésből történő feltételes szabadságra bocsátás alatt határozott tartamú végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítélik, a bíróság a feltételes szabadságot megszünteti, és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a határozott tartamú végrehajtandó szabadságvesztés vagy a szabadságvesztés végrehajtandó része időtartamáig elhalasztja.”

4. §

A Btk. 48. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság a feltételes szabadságot megszünteti, ha az elítéltet az ítélet jogerőre emelkedését megelőzően vagy azt követően elkövetett bűncselekmény miatt a feltételes szabadság alatt végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítélik. A bíróság a feltételes szabadságot megszünteti, ha az elítéltet a feltételes szabadság alatt elkövetett bűncselekmény miatt

végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítélik. Ha az elítéltet egyéb büntetésre ítélik, vagy ha a magatartási szabályokat megszegi, a bíróság a feltételes szabadságot megszüntetheti.”

5. §

A Btk. 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a pénzbüntetést végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztés mellett szabták ki, vagy a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelték, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó.”

6. §

A Btk. 56. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56. § (1) Foglalkozásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt

- a) szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el, vagy
- b) foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

(2) Foglalkozásától el kell tiltani azt, aki a közélet tisztasága elleni bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

(3) A foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása szempontjából foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója; a szövetkezet igazgatóságának vagy felügyelőbizottságának tagja; a gazdasági társaság vezető tisztségviselője, illetve felügyelőbizottságának tagja vagy egyéni vállalkozó.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja azzal szemben is alkalmazható, aki a bűncselekmény elkövetésekor a tevékenységet nem a foglalkozásaként gyakorolta, de rendelkezik annak a foglalkozásnak a gyakorlásához szükséges szakképesítéssel, amely szabályainak megszegésével a bűncselekményt elkövette.”

7. §

A Btk. 62. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélnék, vagy annak végrehajtását részben felfüggesztik, és méltatlan arra, hogy a közügyekben részt vegyen, azok gyakorlásától el kell tiltani.”

8. §

A Btk. 85. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bűnhalmazatban levő bűncselekmények közül legalább három a 137. § 17. pontjában meghatározott szándékos személy elleni erőszakos bűncselekmény, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a kétszeresére emelkedik. Ha a büntetési tétel így felemelt felső

határa a húsz évet meghaladná, vagy a törvény szerint bármelyik bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni.”

9. §

A Btk. 92. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem foglalható összbüntetésbe a pénzbüntetés és a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés (50. §, 52. §), továbbá a külföldi ítélet érvényét a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény alapján elismerő ítéletben kiszabott szabadságvesztés.”

10. §

A Btk. 104. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha a szabadságvesztés végrehajtását a 89. § alapján felfüggeszti, és az elítélt a mentesítésre érdemes.”

11. §

A Btk. 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. § (1) A fiataikorúval szemben intézkedésként javítóintézeti nevelés is alkalmazható.

(2) Javítóintézeti nevelés mellett nem szabható ki közérdekű munka.”

12. §

A Btk. 120/B. §-a és azt megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezés és alcím lép:

„Az előzetes fogvatartás és a házi őrizet beszámítása

120/B. § (1) Az elrendelt javítóintézeti nevelésbe az előzetes fogvatartás és a házi őrizet teljes idejét be kell számítani.

(2) A beszámításnál egy napi javítóintézeti nevelésnek egy napi előzetes fogvatartás, illetve három nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó házi őrizet tartamát egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.”

13. §

(1) A Btk. 137. § 1. pont *e*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(hivatalos személy:)

„*e*) az alkotmánybíró, a bíró, az ügyész, a választottbíró;”

(2) A Btk. 137. § 2. pont *n*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(közfeladatot ellátó személy:)

„*n*) a Kormány által meghirdetett településbiztonsági programban végrehajtóként résztvevő személy e feladata ellátása során,”

14. §

A Btk. 176/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Aki félelemkeltés céljából

a) mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy

b) annak a látszatnak a keltésére törekszik, hogy a sértett vagy hozzátartozója életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy veszélyeztető esemény következik be,

vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

15. §

A Btk. 222/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„222/A. § (1) Aki a minősített adat védelméről szóló törvényben meghatározott korlátozott terjesztésű minősítésű adatot

a) jogosulatlanul megszerzi vagy felhasználja,

b) jogosulatlan személy részére hozzáférhetővé, vagy jogosult személy részére hozzáférhetetlenné teszi,

vétséget követ el, és pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán a korlátozott terjesztésű minősítésű adat jogosulatlan külföldi személy részére válik hozzáférhetővé.

(3) Aki a bűncselekményt minősített adat felhasználására törvény rendelkezése alapján jogosult személyként követi el, az (1) bekezdés esetén vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel, a (2) bekezdés esetén büntetés miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) Az a minősített adat felhasználására törvény rendelkezése alapján jogosult személy, aki a bűncselekményt gondatlanságból követi el, az (1) bekezdés esetén vétség miatt pénzbüntetéssel, a (2) bekezdés esetén vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

16. §

A Btk. 245. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) az elítélt abból a célból, hogy a büntetés végrehajtása alól kivonja magát, nem tér vissza a szabadságvesztés végrehajtása során a részére engedélyezett büntetés félbeszakítás, eltávozás, rövid tartamú eltávozás vagy kimaradás tartamának elteltével, vagy

b) a terhelt abból a célból, hogy a kényszerintézkedés végrehajtása alól kivonja magát, a házi őrizet vagy a lakhelyelhagyási tilalom szabályait megszegi.”

17. §

A Btk. 263/B. § (5) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E § alkalmazásában)

„b) kettős felhasználású terméken a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységre és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikk 1. pontjában meghatározott terméket”

(kell érteni.)

18. §

A Btk. 264. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„264. § (1) Aki az atomenergiáról szóló törvényben meghatározott engedély nélkül végez radioaktív anyaggal kapcsolatos tevékenységet, büntettet követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt bünszövetségben követi el, két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Aki a (1) bekezdésben írt cselekményt gondatlanságból követi el, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) Aki radioaktív anyaggal való visszaélésre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

19. §

A Btk. 274. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki

a) hamis közokiratot készít vagy közokirat tartalmát meghamisítja,

b) hamis vagy hamisított, illetőleg más nevére szóló valódi közokiratot felhasznál,

c) közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba,

büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

20. §

A Btk. 280. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Aki ózonréteget károsító anyagot vagy ilyen anyagot tartalmazó terméket gyárt, felhasznál, az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azt forgalomba hozza, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

21. §

A Btk. 281. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Aki)

„*b*) védett élő szervezet vagy az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- vagy állatfaj egyedeit, feltéve, hogy azok külön jogszabályban meghatározott, pénzben kifejezett értékének együttes összege eléri a fokozottan védett élő szervezet egyedei esetében megállapított, pénzben kifejezett legalacsonyabb értéket,”

(jogellenesen megszerzi, tartja, forgalomba hozza, az országba behozza, onnan kiviszi, az ország területén átviszi, azzal kereskedik, illetve azt károsítja vagy elpusztítja, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.)

22. §

A Btk. 298/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„298/A. § A gazdálkodó szervezet vezető állású személye, aki

a) a gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetéről vagy vezető állású személyéről e tevékenységével összefüggésben, illetve a gazdálkodó szervezetre vonatkozóan pénzügyi eszközről valótlán adat közlésével vagy híresztelésével, illetve adat elhallgatásával,

b) pénzügyi eszközre vonatkozó színlelt ügylet kötésével

a gazdálkodó szervezet tagját vagy tagjait megtéveszti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

23. §

A Btk. 336/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„336/B. § Az a polgári szolgálat teljesítésére engedélyt kapott személy, aki a polgári szolgálat teljesítését megtagadja, büntettet követ el, és egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

24. §

A Btk. 355. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki

a) az előjáró ellen,

b) a feljebbvaló, az őt vagy más szolgálati közeg ellen szolgálatának teljesítése közben vagy amiatt erőszakot alkalmaz, azzal fenyeget vagy tetteges ellenállást tanúsít,

büntettet követ el, és három évig, háború idején egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

2. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

25. §

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 96. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság hivatalból elrendelheti, illetve a tanú, vagy az érdekében eljáró ügyvéd kérelmére elrendeli, hogy a tanú személyi adatait [85. § (2) bekezdés] az iratok között elkülönítve, zártan kezeljék. Ezekben az esetekben a tanú zártan kezelt adatait csak az ügyben eljáró bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság tekintheti meg.”

26. §

A Be. 178/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, e személyről haladéktalanul be kell szerezni a bűnügyi nyilvántartás és a központi szabálysértési nyilvántartás adatait, és – ha annak külön törvényben meghatározott feltételei fennállnak – a szervezett bűnözés elleni fellépés koordinációjáért felelős közigazgatási szerv adatnyilvántartásában kezelt adatokat. Ha a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy magyar állampolgár, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásban kezelt adatokat is be kell szerezni.”

27. §

A Be. a következő 178/B. §-sal egészül ki:

„178/B. § (1) Ha a nyomozó hatóság vagy az ügyész a 178/A. § (2) bekezdésben meghatározott módon szerzett adatok alapján megállapítja, hogy a magyar állampolgár gyanúsítottához kapcsolhatóan olyan külföldi ítéletre vonatkozó adat szerepel az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában, amelynek érvényét a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvényben meghatározott eljárásban magyar bíróság még nem ismerte el, és megalapozottan feltehető, hogy az ítéletnek a folyamatban lévő eljárásban való figyelembe vétele a gyanúsítás alapjául szolgáló cselekmény Btk. szerinti minősítését, a büntetés kiszabását vagy az intézkedés alkalmazását befolyásolja, haladéktalanul kezdeményezi – a nyomozó hatóság az ügyész jóváhagyásával – a külföldi ítélet nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerését.

(2) Ha a gyanúsított nem magyar állampolgár, és az Európai Unió jogi aktusa vagy nemzetközi szerződés lehetővé teszi az ügyész, vagy a nyomozó hatóság – az ügyész jóváhagyásával – haladéktalanul megkeresi a bünyügyi nyilvántartó szervet a gyanúsított korábbi – az állampolgársága szerinti állam bünyügyi nyilvántartást kezelő szerve által kezelt – elítélésére vonatkozó adatok beszerzése érdekében.

(3) Ha a nyomozó hatóság vagy az ügyész a (2) bekezdésben meghatározott módon beszerzett adatok alapján megállapítja, hogy a nem magyar állampolgár gyanúsítotthoz kapcsolhatóan olyan külföldi ítéletre vonatkozó adat szerepel az állampolgársága szerinti állam bünyügyi nyilvántartásában, amelynek érvényét magyar bíróság a nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvényben meghatározott eljárásban még nem ismerte el, és megalapozottan feltehető, hogy a külföldi ítéletnek a folyamatban lévő eljárásban való figyelembe vétele a gyanúsítás alapjául szolgáló cselekmény Btk. szerinti minősítését, a büntetés kiszabását vagy az intézkedés alkalmazását befolyásolja, haladéktalanul kezdeményezi – a nyomozó hatóság az ügyész jóváhagyásával – a külföldi ítélet nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerését.

(4) A külföldi ítélet nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerési eljárását a nyomozó hatóság vagy az ügyész a gyanúsított utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes megyei bíróságnál kezdeményezi. Ha a gyanúsított utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye nem állapítható meg, vagy ha ilyen nem volt, a nyomozó hatóság vagy az ügyész a külföldi ítélet nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerési eljárását a Fővárosi Bíróságnál kezdeményezi.”

28. §

A Be. 217. § (3) bekezdés *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vádirat tartalmazza)

„*f*) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványt,”

29. §

A Be. 223. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vádemelés a 222. § (1) bekezdése alapján nem halasztható el, ha a gyanúsított]

„*b*) a szándékos büncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt vagy a szándékos büncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítéltése után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt követte el.”

30. §

A Be. 241. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A helyi bíróságon ügyészségi titkár is képviselheti a vádat.”

31. §

A Be. 266. § (1) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(A bíróság az eljárást)

„*d)* hivatalból felfüggeszti, ha a nyomozó hatóság vagy az ügyész a 178/B. § (1) vagy (3) bekezdése alapján kezdeményezte a vádlottal szemben a külföldi ítélet nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerési eljárásának lefolytatását, de az az ítélet meghozataláig az nem fejeződött be, vagy ha a 268. § (5) vagy (7) bekezdése alapján kezdeményezte a vádlottal szemben a külföldi ítélet nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerési eljárásának lefolytatását.”

32. §

(1) A Be. 268. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a megkeresésre vonatkozó szabályok szerint okiratok, adatok rendelkezésre bocsátását, valamint felvilágosítás adását kérheti állami és helyi önkormányzati szervtől, hatóságtól, köztestülettől, gazdálkodó szervezettől, alapítványtól, közalapítványtól és társadalmi szervezettől. Ennek keretében a bizonyítás eredményessége érdekében adatok szolgáltatását igényelheti különösen az adóhatóságtól, az egészségügyi és a hozzá kapcsolódó adatot kezelő szervtől, a banktitoknak, értékpapírtitoknak, pénztártitoknak, egyéb üzleti titoknak minősülő adatot kezelő szervtől, a hírközlési szolgáltatást nyújtó szervezettől, a közúti közlekedési nyilvántartásból, valamint az ingatlan-nyilvántartásból is. A bíróság beszerzi a vádlottra vonatkozó bűnügyi nyilvántartás, a központi szabálysértési nyilvántartás, valamint ha a vádlott magyar állampolgár, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartás adatait is.”

(2) A Be. 268. §-a következő (5)-(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a bíróság a 268. § (2) bekezdése szerint beszerzett adatok alapján megállapítja, hogy a magyar állampolgárságú vádlottal szemben olyan külföldi ítéletre vonatkozó adat szerepel az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásban, amelynek a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvényben meghatározott magyar bíróság általi elismerése még nem történt meg, és az elismerési eljárás megindítását a nyomozó hatóság vagy ügyészség nem kezdeményezte, továbbá ha megalapozottan feltehető, hogy a külföldi ítéletnek a folyamatban lévő eljárásban való figyelembe vétele a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítését, a büntetés kiszabását vagy az intézkedés alkalmazását befolyásolja, haladéktalanul kezdeményezi a külföldi ítélet nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerését.

(6) Ha a vádlott nem magyar állampolgár, és az Európai Unió jogi aktusa vagy nemzetközi szerződés lehetővé teszi a bíróság haladéktalanul megkeresi a bűnügyi nyilvántartó szervet a vádlott korábbi – az állampolgársága szerinti állam bűnügyi nyilvántartást kezelő szerve által kezelt – elítélésére vonatkozó adatok beszerzése érdekében.

(7) Ha a bíróság a (6) bekezdésben meghatározott módon beszerzett adatok alapján megállapítja, hogy a nem magyar állampolgár vádlotthoz kapcsolhatóan olyan külföldi ítéletre

vonatkozó adat szerepel az állampolgársága szerinti állam bűnügyi nyilvántartásában, amelynek érvényét magyar bíróság a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvényben meghatározott eljárásban még nem ismerte el, és megalapozottan feltehető, hogy a külföldi ítéletnek a folyamatban lévő eljárásban való figyelembe vétele a vád alapjául szolgáló cselekmény Btk. szerinti minősítését, a büntetés kiszabását vagy az intézkedés alkalmazását befolyásolja, haladéktalanul kezdeményezi a külföldi ítélet nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerését.

(8) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerési eljárást a bíróság a vádlott utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes megyei bíróságnál kezdeményezi. Ha a vádlott utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye nem állapítható meg, vagy ilyen nem volt a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti elismerési eljárást a Fővárosi Bíróságnál kezdeményezi.”

33. §

A Be. 327. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vádlott felmentése, próbára bocsátása, az eljárás megszüntetése esetén, vagy ha a bíróság nem szabott ki végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztést, nem rendelt el javítóintézeti nevelést, illetőleg ha a felmentés esetén nem rendelt el kényszergyógykezelést, az előzetes letartóztatást, a lakhelyelhagyási tilalmat, a házi őrizetet, a távollattartást, illetőleg az ideiglenes kényszergyógykezelést megszünteti, és nyomban intézkedik a vádlott szabadlábra helyezéséről.”

34. §

A Be. 342. §-a és azt megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezés és alcím lép:

„TÁRGYALÁS A VÉDŐ TÁVOLLÉTÉBEN

342. § Ha a védő nincs jelen a tárgyaláson, a védőbeszédet a vádlott adhatja elő.”

35. §

A Be. 354. § (4) bekezdés *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A súlyosítási tilalom folytán a másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában nem szabhat ki)

„*e*) részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett hosszabb tartamú részben felfüggesztett szabadságvesztést, a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részénél hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztést,”

36. §

A Be. 408. § (1) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

[A bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha]

„g) a bíróság az alapügyben hozott ítéletében figyelmen kívül hagyta a terhelttel szemben hozott külföldi ítéletet és annak figyelembe vétele az alapügyben hozott ítéletben kiszabott büntetést, alkalmazott intézkedést vagy a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítését befolyásolta volna.”

37. §

A Be. 460. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező. A fiatalkorúak elleni büntetőeljárásban ügyészségi titkár a vádat nem képviselheti.”

38. §

A Be. 488. § első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyaláson a katonai ügyész részvétele kötelező.”

39. §

A Be. 522. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tárgyaláson a védő részvétele kötelező.”

40. §

A Be. 530. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vádlott távollétében tartott tárgyaláson a védő részvétele kötelező.”

41. §

A Be. 544. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság az ügyész indítványára vagy hivatalból a szabadlábon lévő vádlottal szemben tárgyalás mellőzésével végzésben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést, közérdekű munkát, pénzbüntetést, foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást, kiutasítást – katonával szemben lefokozást, szolgálati viszony megszüntetését is – , továbbá intézkedésként próbára bocsátást, megrovást alkalmaz a három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén, ha

a) a törvény a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, a közérdekű munkát, a pénzbüntetést, a foglalkozástól eltiltást, a járművezetéstől eltiltást, a kiutasítást, a kitiltást – katonával szemben a lefokozást, a szolgálati viszony megszüntetését, a rendfokozatban visszavetést és a várakozási idő meghosszabbítását is – vagy a próbára bocsátás alkalmazását lehetővé teszi,

b) a tényállás egyszerű,

c) a vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte, és

d) a büntetés célja tárgyalás nélkül is elérhető.”

42. §

A Be. 547. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a tárgyalás mellőzését az ügyész indítványozta, a végzést bírósági titkár is meghozhatja.”

43. §

A Be. 548. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a tárgyalás mellőzését az ügyész indítványozta, az ügyész nem kérheti a tárgyalás tartását azon az alapon, hogy a bíróság az 544. § (1) bekezdése alapján jár el.”

44. §

A Be. 550. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tárgyalást kérő személynek a tárgyaláson való részvétele kötelező. Ha a tárgyaláson nem jelenik meg, és magát alapos okkal, előzetesen, haladéktalanul nem menti ki, úgy kell tekinteni, mint aki a kérelmét visszavonta, ez utóbbi rendelkezés az ügyészre nem vonatkozik.”

45. §

(1) A Be. 572. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése és utólagos rendelkezés a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésről”

(2) A Be. 572. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását az ügyész indítványára vagy hivatalból elrendeli, ha

a) az elkövetőt a szabadságvesztés végrehajtandó része alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték [Btk. 91/A. § b) pont], és az újabb bűncselekmény miatt eljáró bíróság a végrehajtás iránt nem intézkedett,

b) az elítéltet a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték [Btk. 91/A. § c) pont], és az újabb bűncselekmény miatt eljáró bíróság a végrehajtás iránt nem intézkedett,

c) az elkövető a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegte.”

46. §

A Be. 583. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A terheltet kártalanítási igényének jogalapjáról, az igény érvényesítésének határidejéről, és a határidő kezdő időpontjáról a nyomozást megszüntető határozat, a felmentő ítélet, a

megszüntető végzés, illetve a rendkívüli jogorvoslat eredményeképpen hozott határozat közlésével egyidejűleg tájékoztatni kell.”

47. §

A Be. 587. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Végrehajtandó, illetve részben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén a büntetés végrehajtásának befejezése után a biztosítékot az elítéltnak vissza kell fizetni. Más büntetés végrehajtása iránt nem lehet intézkedni.”

3. A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet módosítása

48. §

(1) A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Bv. tvr.) 70. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztés mellett kiszabott foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás, kiutasítás, közügyektől eltiltás és kitiltás tartamába be kell számítani a következő időket is:

- a) az ítélet jogerőre emelkedése és a szabadságvesztés megkezdése között eltelt időt,
- b) a szabadságvesztés félbeszakításának tartamát,
- c) a feltételes szabadságon töltött időt, ha a bíróság azt nem szüntette meg.”

(2) A Bv. tvr. 70. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A foglalkozástól eltiltás és a járművezetéstől eltiltás büntetések, valamint a közügyektől eltiltás és a kitiltás mellékbüntetések végrehajtását a rendőrség ellenőrzi.”

4. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet módosítása

49. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet 23. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Btk. 282-283. §-ában szereplő „előállít, megszerez, tart, az országba behoz, onnan kivisz, az ország területén átvisz” és „kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik” elkövetési magatartások szempontjából a kábítószer csekély mennyiségű, ha)

„a) annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma

LSD esetén a 0,001 gramm,
pszilocibin esetén a 0,1 gramm,

pszilocin esetén a 0,2 gramm,
amfetamin és metamfetamin esetén a 0,5 gramm,
dihidrokodein esetén a 0,8 gramm,
heroin esetén a 0,6 gramm,
morfin esetén a 0,9 gramm,
ketamin, kodein, MDA, MDMA, N-etil-MDA (MDE), MBDB, 1-PEA, N-metil-1-PEA, mCPP,
metadon és petidin esetén az 1 gramm,
kokain esetén a 2 gramm,
BZP esetén a 3 gramm,
GHB esetén a 15 gramm”

(mennységet nem haladja meg,)

5. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény módosítása

50. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nbjtv.) 46. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„46. § (1) A külföldi ítélet érvénye elismerésének alapjául szolgáló értesítéseket, illetve a szabadságvesztés büntetés, a szabadságelvonással járó intézkedés, valamint a vagyonek kobzása vagy az elkobzás végrehajtásának átadása iránti külföldi megkereséseket az igazságügyért felelős miniszter fogadja, és ha a 2. § nem zárja ki annak teljesítését,

a) a külföldi ítélet alapján elítélt magyar állampolgár utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes megyei bíróságnak vagy

b) ha a külföldi ítélet alapján elítélt személy utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye nem állapítható meg, vagy belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye nem volt, továbbá ha az elítélt külföldi állampolgár, a Fővárosi Bíróság részére

küldi meg.

(2) Ha a Be. 178/B. § (1) vagy (3) bekezdése alapján a nyomozó hatóság vagy az ügyész, illetve ha a Be. 268. § (5) vagy (7) bekezdése alapján a bíróság kezdeményezi külföldi ítélet érvényének elismerését, a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy, illetve a vádlott utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes megyei bíróságnak van hatásköre és illetékessége a külföldi bíróság ítélete érvényének elismerésére, valamint annak vizsgálatára, hogy a szabadságvesztés büntetés, a szabadságelvonással járó intézkedés, valamint a vagyonek kobzása vagy az elkobzás végrehajtásának e törvény szerinti feltételei fennállnak-e.

(3) Az Európai Unió más tagállamának erre kijelölt központi hatósága által megküldött ítéletek elismerési eljárását a tagállami ítéletről szóló tájékoztatásban meghatározott mentesítés beálltának idejéig meg kell indítani.

(4) Ha e törvény másképp nem rendelkezik, a bíróság eljárására a Be. különleges eljárásokról szóló XXIX. Fejezetének általános szabályait – az 555. § (1) bekezdés *b)* és *d)* pontban meghatározott rendelkezés kivételével – kell alkalmazni.”

51. §

Az Nbjtv. 48. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a külföldi bíróság olyan szabadságvesztést szabott ki, amely tartamának meghatározott részét rendelte végrehajtani, és a fennmaradó rész végrehajtását az ítélkező külföldi bíróság felfüggesztette (a továbbiakban: külföldi bíróság által kiszabott részben felfüggesztett szabadságvesztés), a bíróság az ilyen szabadságvesztést úgy ismeri el, mintha a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. alapján részben felfüggesztette volna. A szabadságvesztés végrehajtandó és felfüggesztett része, valamint a próbaidő tartamára a külföldi bíróság ítéletében meghatározott tartamok az irányadók. Ebben az esetben a Btk. 90. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott tartamok nem alkalmazhatók.”

52. §

(1) Az Nbjtv. 49. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Külföldi bíróság által kiszabott végrehajtandó, illetve részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását át lehet venni, ha az elítélt a végrehajtás átvételéhez hozzájárult, és az átvétel iránti kérelemnek az igazságügyért felelős miniszterhez történő érkezésekor az elítéltnak legalább egy év letöltendő büntetése van hátra, vagy ha a büntetés határozatlan időre szól, feltéve, hogy az elítélt magyar állampolgár és állandó lakóhelye Magyarországon van, illetőleg Magyarországra bevándorolt, letelepedett, vagy a Magyar Köztársaság által menekültként elismert nem magyar állampolgár.

(2) Azt a külföldi bíróság által végrehajtandó vagy részben felfüggesztett szabadságvesztésre elítélt magyar állampolgárt, illetőleg Magyarországra bevándorolt, letelepedett, vagy a Magyar Köztársaság által menekültként elismert nem magyar állampolgárt, aki a büntetés végrehajtása előtt Magyarországra visszatért, úgy kell tekinteni, mint aki a végrehajtás átvételéhez hozzájárult.”

6. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

53. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnyt.) 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában (a továbbiakban: tagállami ítéletek nyilvántartása) szereplő adatok

kezelésének célja az Európai Unió más tagállamában magyar állampolgárral szemben hozott, bűnösséget megállapító jogerős ítéletekben (a továbbiakban: tagállami ítélet) foglalt adatoknak:

a) tagállamok közötti – az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködés keretében folytatott – kölcsönös cseréjének elősegítése,

b) az elítélttel szemben más bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt folytatott büntetőeljárásban való figyelembe vétele.”

54. §

A Bnytv. a 33. §-t követően a következő 33/A. §-sal egészül ki:

„33/A. § (1) A bűnügyi nyilvántartó szerv az érintett személyazonosító adatait bejegyzéskor, a tagállami ítéletek nyilvántartása adatainak módosításakor vagy javításakor, valamint a kérelemre történő adattovábbítást megelőzően – a változások nyomon követése céljából – elektronikus úton egyedileg összehasonlítja a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás központi szerve által kezelt adatokkal.

(2) Ha az elítélt személy kiléte az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága által a bűnügyi nyilvántartó szerv részére megküldött személyazonosító adatok alapján kétséget kizáró módon nem állapítható meg, a bűnügyi nyilvántartó szerv – amennyiben az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága erre vonatkozóan küldött adatot – a 33. § (2) bekezdés a), d), e) vagy f) pontjában meghatározott adatok alapján kísérli meg elítélt személy kilétének meghatározását.”

55. §

A Bnytv. a 76. §-t követően a következő V/A. Fejezettel egészül ki:

„V/A. Fejezet

ADATTOVÁBBÍTÁS AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAINAK BÍRÓSÁGAI ÁLTAL MAGYAR ÁLLAMPOLGÁROKKAL SZEMBEN HOZOTT ÍTÉLETEK NYILVÁNTARTÁSÁBÓL

76/A. § A bűnügyi nyilvántartó szerv a nyomozó hatóság, az ügyészség vagy a bíróság megkeresése alapján továbbítja az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartása adatállományából arra a magyar állampolgárságú, bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyre, illetve vádlottra vonatkozóan kezelt adatot, akivel szemben más bűncselekmény miatt külföldi bíróság tagállami ítéletet hozott és az ítélet érvényét magyar bíróság a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti eljárásban még nem ismerte el.”

7. A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény módosítása

56. §

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 157. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az elkövetési érték, kár, illetve okozott vagyoni hátrány összegének megállapítása céljából érték-egybefoglalásnak van helye, ha az eljárás alá vont személy az (1) bekezdés *a*)-*c*) pontjában meghatározott ugyanolyan cselekményt több alkalommal, legfeljebb egy éven belül követte el és ezeket együttesen bírálják el. Nincs helye érték-egybefoglalásnak, ha az üzletszerű elkövetés megállapítható.”

8. Záró rendelkezések

57. §

E törvény

a) 18. és 20-21. §-a a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/99/EK irányelv,

b) 9., 26-27., 31-32., 36., 50., és 53-55. §-a az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló 2008/675/IB kerethatározat

végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

58. §

(1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2011. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az 53-55. § 2011. július 1-jén lép hatályba.

(3) A 9., a 26-27., a 31-32., a 36. és az 50. § 2011. július 2-án lép hatályba.

(4) A Btk.

a) 42. § (2) bekezdés *b*) pont 2. alpontjában a „321. § (3)-(4)” szövegrész helyébe a „321. § (3)-(5)” szöveg,

b) 102. § (1) bekezdés *a*) pontjában a „pénzbüntetés” szövegrész helyébe a „pénzbüntetés,” szöveg,

c) 137. § 17. pontjában a „355. § (2)-(4)” szövegrész helyébe a „352. § (2)-(4)” szöveg,

d) 147. § (2) bekezdésében a „Szigorúan titkos!” szövegrész helyébe a „„Szigorúan titkos!”” szöveg,

e) 192. § (1) bekezdésében a „kapcsolatra lép” szövegrész helyébe a „kapcsolatot létesít” szöveg, a „lép bejegyzett élettársi kapcsolatra” szövegrész helyébe a „létesít bejegyzett élettársi kapcsolatot” szöveg, és

f) 261/A. § (1) bekezdésében az „Európai Közösséget létrehozó szerződés 60. cikke” szövegrész helyébe az „Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 75. cikke” szöveg

lép.

(5) A Be.

- a) 29. § f) pontjában az „V. Cím” szövegrész helyébe a „VI. Cím” szöveg,
- b) 70/D. § (1) bekezdésében az „az államtitkot, szolgálati titkot” szövegrész helyébe az „a minősített adatot” szöveg,
- c) 70/D. § (3) bekezdés első mondatában az „az államtitkot, a szolgálati titkot” szövegrész helyébe az „a minősített adatot” szöveg,
- d) 74/A. § (3) bekezdésében a „ha a” szövegrész helyébe a „ha az a” szöveg,
- e) 416. § (1) bekezdés b) pontjában a „90. §-ában” szövegrész helyébe a „91. § (1) bekezdésében” szöveg, és
- f) 595. § (4) bekezdésében az „a a” szövegrész helyébe az „a” szöveg

lép.

(6) Hatályát veszti a Btk.

- a) 68. § (1) bekezdésében a „részben vagy egészben”,
- b) 70. § (2) bekezdésében az „a 4. pontjában megjelölt intézkedés büntetés mellett”,
- c) 222. § (4) bekezdésében a „közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel”, és
- d) 258/F. §-ában a „, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel”

szövegrész.

(7) Hatályát veszti a Be.

- a) 364. § (3) bekezdése, és
- b) 596. § (3) bekezdésében a „végrehajtható” szövegrész.

(8) Hatályát veszti a Bv. tvr. 33. § (3) bekezdés c) pontja.

(9) E törvény 2011. július 3-án hatályát veszti.

INDOKOLÁS

az egyes büntető tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A jogalkalmazási tapasztalatok, egyes európai uniós jogforrások előírásai és az Alkotmánybíróság határozatai nyomán a jelen előterjesztés (a továbbiakban: Előterjesztés) több büntetőjogi tárgyú törvényt módosít, nevezetesen:

- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényt (a továbbiakban: Btk.),
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényt (a továbbiakban: Be.),
- a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendeletet (a továbbiakban: Bv. tvr.),
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendeletet (a továbbiakban: Btké.),
- a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvényt (a továbbiakban: Nbjt.),
- a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvényt (a továbbiakban: Bnyt.), illetve
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvényt (a továbbiakban: Sztv.).

A fenti törvények módosításának indokai a következők.

1. A Btk. legutóbbi nagyobb terjedelmű módosítását a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2009. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: 2009. évi LXXX. törvény) hajtotta végre. A 2009. évi LXXX. törvény 29. §-a 2010. május 1-jével új jogintézményként bevezette a szabadságvesztés végrehajtásának a részbeni felfüggesztését, amelynek a szabályait a Btk. 90-91/B. §-ai tartalmazzák. E rendelkezések Btk.-ba iktatásával egy időben azonban a jogalkotó elmulasztotta az új jogintézményhez kapcsolódó anyagi jogi, eljárásjogi és végrehajtási jogi szabályok módosítását. Indokolt a büntetőjogi tárgyú jogszabályok (Btk., Be., Bv. tvr., Nbjt.) rendelkezéseit összhangba hozni a részben felfüggesztett szabadságvesztésre vonatkozó új szabályokkal.

2. A 2009. évi LXXX. törvény óta a Btk. tíz kisebb terjedelmű módosítására került sor. Ezek közül a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: 2009. évi CLV. törvény), a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2010. évi LVI. törvény (a továbbiakban: 2010. évi LVI. törvény), valamint a közbiztonság javítása érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról szóló 2010. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: 2010. évi LXXXVI. törvény) előírásai miatt pontosítani kell a Btk. néhány, és az Sztv. egy rendelkezését (a tulajdon elleni szabálysértések esetén irányadó érték-egybefoglalás szabályát).

3. Az Előterjesztés – reagálva a társadalmi és szakmai igényekre – úgy módosítja a fogolyszökés tényállását, hogy büntethetővé váljon a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet szabályainak súlyos megszegése.

A jelenlegi szabályozás szerint, ha a terhelt a lakhelyelhagyási tilalom szabályait megszegi, házi őrizete vagy előzetes letartóztatása rendelhető el, vagy ha ez nem szükséges, rendbírsággal sújtható. A házi őrizet szabályainak a megszegése esetén a terhelt előzetes letartóztatása rendelhető el, vagy ha ez nem szükséges, rendbírság szabható ki.

Ezen eljárásjogi szankciók mellett az Előterjesztés anyagi jogi jogkövetkezményeket is megállapít arra az esetre, ha a terhelt abból a célból, hogy a kényszerintézkedés végrehajtása alól kivonja magát, megszegi a lakhelyelhagyási tilalom vagy a házi őrizet szabályait. Ebben az esetben ugyanis a kényszerintézkedés hatálya alatt álló személy az Előterjesztés értelmében fogolyszökést (Btk. 245. §) követ el.

4. A Magyar Köztársaság – a 2101/2003. (V. 30.) Korm. határozat alapján – aláírta az Európa Tanács Strasbourgban, 1999. január 27-én kelt, Korruptióról szóló Büntetőjogi Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyvét. Ezen kiegészítő jegyzőkönyv egyebek mellett a hazai és külföldi választottbírák aktív és passzív vesztegetésére vonatkozóan állapít meg szabályokat. Tekintettel arra, hogy a hatályos Btk. értelmében a választottbírák nem minősülnek hivatalos személynek, a kötelező hatály elismerése érdekében az Előterjesztés kiegészíti a Btk. hivatalos személy fogalmát a választottbíróval.

5. A Be. módosítását az alábbi alkotmánybíróági határozatok indokolják.

A 104/2009. (X. 30.) AB határozatban foglaltak szerint alkotmányellenes, hogy a Be. 583. §-a nem rendelkezik az ügyészt és a bíróságot terhelő tájékoztatási kötelezettségről a terhelt kártalanítási igényének jogalapja, az igény érvényesítésének határideje és a határidő kezdő időpontja tekintetében. Az Előterjesztés ezt a hiányosságot pótolja.

A 72/2009. (VII. 10.) AB határozat szerint a tárgyaláson történő bizonyítás garanciája az ügyész tárgyaláson való jelenléte. A határozat ezért 2010. december 31-ei hatállyal megsemmisítette azokat a rendelkezéseket, amelyek előírták, hogy mikor kötelező az ügyész részvétele a tárgyaláson, ezzel általános érvényűvé tette a tárgyaláson történő ügyészi részvételt. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor észlelte, hogy a Be. több szabálya arra az esetre irányadó, amikor az ügyész nem vesz részt a tárgyaláson, álláspontja szerint azonban ha a tárgyaláson az ügyész részvétele minden esetben kötelező, az ettől eltérő helyzetre vonatkozó kiegészítő rendelkezések értelemszerűen nem kerülnek alkalmazásra. Az Előterjesztés nem osztja ezt az álláspontot, ezért az AB határozathoz igazítja az ügyészi részvétellel kapcsolatos rendelkezéseket.

A 104/2010. (VI. 10.) AB határozat szerint a büntetőeljárásban a tanú – tanúvédelmi rendszeren belül érvényesülő – információs önrendelkezési joga körébe tartozik, hogy személyi adatainak zárt kezelését kérje. Nincs olyan alkotmányos indok vagy cél, amely miatt a nyomozó hatóságot, az ügyészt, valamint a bíróságot fel kell arra jogosítani, hogy – vizsgálva a tanú fenyegetettségének objektív alapjait és mérlegelve a teljesíthetőséget – a kérelmet megtagadja. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Be. 96. § (1) bekezdését 2010. december 31. napjával megsemmisítette, ami miatt a tanú személyi adatainak zárt kezelésére vonatkozó szabályt szükséges újraírni.

6. A kábítószer csekély és jelentős mennyiségének fogalmát (amely a visszaélés kábítószerrel bűncselekmény minősítése szempontjából fontos) a Btké. határozza meg. A Btké. 23. § (1) bekezdése szerinti felsorolás csak a leggyakrabban előforduló anyagok esetében rögzíti a csekély mennyiségre irányadó határértéket, egyéb anyagok esetében – a szakértői tapasztalatokat

figyelembe véve – bizonyos mennyiségű morfin (18 grammot meghaladó morfinbázis) élettani hatását veszik alapul.

A szakmai tapasztalatok alapján a Btké. fenti bekezdését ki kell egészíteni olyan új anyagokkal (pszilocin, pszilocibin, mCPP, GHB és BZP), amelyek vonatkozásában az utóbbi években számos alkalommal követték el a visszaélés kábítószerrel bűncselekményt, és ezért ezen anyagok tekintetében a továbbiakban nem az említett mennyiségű morfinbázis élettani hatásához viszonyítva, hanem egyedileg szükséges megadni a csekély mennyiség felső határát. Az Előterjesztés a Btké. 23. § (1) bekezdés a) pontját ennek megfelelően módosítja.

7. A fentieken túlmenően az Előterjesztés biztosítja a magyar jog európai uniós jogi aktusoknak való megfelelését az alábbiak szerint.

A környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/99/EK irányelv (a továbbiakban: 2008/99/EK irányelv) 2010. december 26-ig kell átültetni. A 2008/99/EK irányelv előzménye az Európai Bíróság 2005. szeptember 13-i (C-176/03) ítéletével megsemmisített környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2003/80/IB kerethatározat (a továbbiakban: 2003/80/IB kerethatározat), amelynek való megfelelés érdekében az Országgyűlés a 2005. évi XCI. törvénnyel, 2005. szeptember 1-jei hatállyal módosította a Btk. környezetvédelmi tényállásait. A magyar büntetőjogi szabályozás e körben azóta – a 2003/80/IB kerethatározat megsemmisítését követően – sem változott. Tekintettel arra, hogy a 2008/99/EK irányelv által meghatározott bűncselekmény-lista nagyrészt azonos a 2003/80/IB kerethatározat szerintivel, ezért a magyar környezetvédelmi büntetőjogi szabályok nagy része már jelenleg is megfelel a 2008/99/EK irányelvben meghatározottaknak. Természetesen a 2008/99/EK irányelv a 2003/80/IB kerethatározathoz képest tartalmaz új tényállásokat is, ezek esetében szükséges a tényállások pontosítása, kiegészítése. Az Előterjesztés a 2008/99/EK irányelv átültetéséhez szükséges módosításokat végzi el és módosítja a visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), a környezetkárosítás (Btk. 280. §) és a természetkárosítás (Btk. 281. §) tényállását.

Az Előterjesztés az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló 2008/675/IB kerethatározat (a továbbiakban: 2008/675/IB kerethatározat) rendelkezéseinek hazai jogba történő átültetését is elvégzi, amihez elengedhetetlen a Btk., a Be., az Nbjtv., valamint a Bnytv. módosítása az alábbi elvek szerint:

- a külföldi ítéletek érvényének elismerése (amely eddig a Fővárosi Bíróság kizárólagos hatáskörébe és illetékességébe tartozó feladat volt) a módosítás nyomán megoszlik a Fővárosi Bíróság, valamint a megyei bíróságok között,
- a külföldi ítéletek elismerése során főszabály szerint a megyei bíróságok járnak el; az illetékességet a külföldi ítélet alapján elítélt magyar állampolgár utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye határozza meg, ha pedig az nem állapítható meg vagy ilyen nincs, illetve ha a terhelt külföldi személy és annak korábbi bűnösséget megállapító ítéletét kell figyelembe venni a büntetőeljárás során, akkor a Fővárosi Bíróság jár el,
- külföldi ítélet elismeréséhez kapcsolódóan az eljárás csak a bírósági szakaszban függeszthető fel,
- külföldi bíróság által hozott ítéletben kiszabott büntetés és a magyar büntetőeljárásban kiszabott büntetés nem foglalható összbüntetésbe,
- a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság a „priusz” ellenőrzése során az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartás adatait is beszerzi.

8. Az Előterjesztés kijavítja továbbá az egyes büntetőjogi tárgyú törvényekben található nyelvtani és jogszabály-szerkesztési hibákat.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1. §-hoz

A részben felfüggesztett szabadságvesztés olyan szabadságvesztés, amelynek fele része végrehajtandó, fele része pedig próbaidőre felfüggesztett. A részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részéhez bizonyos esetekben olyan jogkövetkezmények kapcsolódhatnak, mint a végrehajtandó szabadságvesztéshez.

A tevékeny megbánás kizárása indokolt akkor is, ha a kiszabott szabadságvesztést nem teljes egészében, hanem csak részben függesztik fel, és a terhelt a szándékos bűncselekményt a részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítéltése után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt követte el. Az Előterjesztés ennek megfelelően módosítja a tevékeny megbánás szabályait.

a 2. §-hoz

A Btk. 40. § (3) bekezdése szerint életfogytig tartó szabadságvesztés csak azzal szemben szabható ki, aki a bűncselekmény elkövetésekor a huszadik életévét betöltötte. Emellett a Btk. 110. § (2) bekezdés *a*) pontja szerint a bűncselekmény elkövetésekor tizenhatodik életévét betöltött fiatakorúra kiszabható szabadságvesztés leghosszabb tartama életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény esetén tizenöt év. A 110. § (3) bekezdése alapján pedig az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény elkövetésekor tizenhatodik életévét be nem töltött fiatakorúra kiszabható szabadságvesztés leghosszabb tartama tíz év.

A 2010. évi LVI. törvénnyel bevezetett módosítás ezzel szemben azonban mind a halmazat, mind az erőszakos többszörös visszaeső esetén kötelezővé teszi az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását meghatározott feltételek esetén. Az új rendelkezés tehát ellentmond a Btk. meglévő szabályainak. Az Előterjesztés az ellentmondást úgy oldja fel, vagy kizárja a kötelezően alkalmazandó életfogytig tartó szabadságvesztés alkalmazását mind halmazat, mind erőszakos többszörös visszaeső esetén a húsz éven aluliakkal szemben.

a 3. §-hoz

A Btk. 47/B. §-a szabályozza az életfogytig tartó szabadságvesztés és a határozott ideig tartó szabadságvesztés találkozásának eseteit. A Btk. 47/B. § (1)-(2) bekezdése rendelkezik arról az esetről, ha az elítéltet az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéltése előtt elkövetett bűncselekmény miatt ítélik végrehajtandó szabadságvesztésre. Figyelemmel arra, hogy ezekben az esetekben nem kizárt az elítélt részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítéltése sem, erről rendelkezni kell. Az Előterjesztés ennek megfelelően módosítja a Btk.-t.

A 47/B. § (3)-(5) bekezdés szabályozza azokat az eseteket, amikor az elítéltet életfogytig tartó szabadságvesztés végrehajtása, illetve az abból történő feltételes szabadságra bocsátás alatt elkövetett bűncselekmény miatt ítélik határozott tartamú szabadságvesztésre. A határozott tartamú szabadságvesztés alatt a végrehajtás részbeni felfüggesztésének a bevezetése előtt érteni kellett a végrehajtandó és a felfüggesztett szabadságvesztést, de az új szabályok szerint az alatt érteni kell a

részben felfüggesztett szabadságvesztést is. Ez nem igényel módosítást, mivel a szabadságvesztés alatt érteni kell annak valamennyi végrehajtási módját, így a részben felfüggesztett és a felfüggesztett szabadságvesztést is.

a 4. §-hoz

A Btk. 48. § (4) bekezdése alapján a feltételes szabadság megszüntetésének kötelező esete, ha az elítéltet a feltételes szabadság tartama alatt elkövetett bűncselekményért végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik. Az Előterjesztés a részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítélet is a feltételes szabadság megszüntetése kötelező eseteként határozza meg, mivel ebben az esetben már nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetéséről van szó, és az elkövető társadalomra veszélyessége is nagyobb fokú.

az 5. §-hoz

A Btk. nem rendelkezik a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, ha a pénzbüntetést részben felfüggesztett szabadságvesztés mellett szabják ki. Az Előterjesztés pótolja ezt a szabályozási hiányosságot.

a 6. §-hoz

A Btk. 56. §-át két okból szükséges módosítani. Egyrészt annak jelenleg két (3) bekezdése van, másrészt az – első – (3) bekezdésben a „mellékbüntetés” szövegrész helyett a „büntetés” szöveg lenne a helyes megfogalmazás. Erre figyelemmel az Előterjesztés újra megállapítja a Btk. 56. §-át.

a 7. §-hoz

A Btk. 38. § (7) bekezdése szerint a közügyektől eltiltás szabadságvesztés mellett, a 62. § (1) bekezdése szerint kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabható ki. Figyelemmel arra, hogy részben felfüggesztett szabadságvesztés már nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmény miatt szabható ki, az Előterjesztés úgy rendelkezik, hogy az elkövetőt a közügyek gyakorlásától ekkor is el kell tiltani, ha méltatlan arra, hogy a közügyekben részt vegyen. Ebben az esetben sem lesz tehát automatikus a közügyek gyakorlásától való eltiltás, hanem a bíróság értékeli a bűncselekmény elkövetésének körülményeit, az elkövető társadalomra veszélyességét és előéletét.

a 8. §-hoz

A Btk. 40. § (2) bekezdése szerint a szabadságvesztés büntetés generális maximuma húsz év. Ez a határ (erőszakos) többszörös visszaesőkénti elkövetés vagy halmazat esetén a büntetési tétel emelése során sem haladható meg. A 2010. évi LVI. törvénnyel bevezetett módosítás azonban mind a halmazat, mind az erőszakos többszörös visszaeső esetén a húsz év meghaladásáról beszél, ezzel belső ellentmondást teremt a Btk.-ban. Az Előterjesztés a „meghaladja” helyett a „meghaladná” kifejezés használja, ami azt is egyértelművé teszi, hogy valójában nem kerül sor a húsz év meghaladására.

A Btk. 85. § (4) bekezdése szerint bűnhalmazat esetén kötelezően alkalmazandó az életfogytig tartó szabadságvesztés, ha bizonyos feltételek fennállnak. A jelenlegi megfogalmazás szerint azonban ez gondatlan cselekmény elkövetőjével szemben is alkalmazható, szemben az

erőszakos többszörös visszaesővel, aki per definitionem csupán szándékos cselekmény elkövetése esetén válik visszaesővé. Az Előterjesztés erre tekintettel kifejezetten utal arra, hogy csak a Btk. 137. § 17. pontjában meghatározott szándékos személy elleni erőszakos bűncselekmény esetén alkalmazható a rendelkezés.

a 9. §-hoz

A külföldi bíróság által hozott és a magyar bíróság által elismert ítéletben kiszabott büntetés és a magyar büntetőeljárásban kiszabott büntetés nem foglalható összbüntetésbe. Az összbüntetésbe foglalásra – miként a Btk. 85. §-a szerinti halmazati büntetés kiszabására is – olyan esetekben kerülhet sor, amikor az elkövető több bűncselekményt valósított meg. Amíg azonban a halmazati büntetés kiszabásának előfeltétele, hogy az elkövető több bűncselekményét ugyanazon bíróság egy eljárás keretében bírálja el és ezért egyetlen büntetést szabjon ki, addig összbüntetésbe foglalásnak (további előfeltételek megvalósulása esetén) olyan esetekben van helye, amikor az elkövető több bűncselekményét a bíróság – akár ugyanazon bíróság, akár különböző bíróságok – több eljárásban bírálta el és külön-külön szabott ki büntetéseket. Az összbüntetésbe foglalás lényege azonban éppen az, hogy az elkövető ne kerüljön hátrányosabb helyzetbe amiatt, mert vele szemben nem halmazati büntetést, hanem két külön büntetést szabtak ki a bíróságok, holott halmazati büntetés kiszabására is lett volna lehetőség.

Tekintettel azonban arra, hogy a külföldi bíróság által hozott ítélet, illetve a magyar büntetőeljárásban hozott ítélet esetében a két cselekmény elbírálásakor különböző joghatósággal rendelkező bíróságok járnak el, nem lett volna lehetőség egy eljárásban elbírálni a két cselekményt, ezért az Előterjesztés az összbüntetésbe foglalást ebben az esetben kizárja.

a 10. §-hoz

Felfüggesztett szabadságvesztés esetén a törvényi mentesítés a próbaidő leteltének napján következik be. Ha a büntetés végrehajtását elrendelik, a mentesítés nem áll be, illetve hatályát veszti, ilyenkor a mentesítésre a fel nem függesztett szabadságvesztés szabályai az irányadók. Az Előterjesztés követve azt az elvet, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés alatt a részben felfüggesztett szabadságvesztést is érteni kell, nem módosítja a törvényi mentesítés szabályait.

Eszerint a részben felfüggesztett szabadságvesztésre is a Btk. 102. § (1) bekezdés *b)* pontja az irányadó, vagyis a mentesítés a próbaidő leteltének napján áll be. Amennyiben azonban a felfüggesztett rész végrehajtását el kell rendelni, akkor – szintén hasonlóan a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséhez – attól függ a mentesítés időpontja, hogy az alapcselekmény gondatlan vagy szándékos volt. Gondatlan cselekmény esetén a Btk. 102. § (1) bekezdés *c)* pontja, míg szándékos cselekmény esetén – tekintettel arra, hogy részben felfüggesztett szabadságvesztés kizárólag kettő és öt év közötti lehet – a Btk. 102. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján áll be a mentesítés.

A törvényi mentesítés esetében tehát nem szükséges a Btk. módosítása, az előzetes mentesítés esetében azonban elengedhetetlen. Figyelemmel arra, hogy a részben felfüggesztett szabadságvesztés akár öt év is lehet, és ez olyan tárgyi súlyú bűncselekményt feltételez, amelynél nem indokolt lehetővé tenni az előzetes mentesítés kedvezményét, az Előterjesztés kifejezetten rendelkezik róla, hogy előzetes mentesítés kizárólag a felfüggesztett szabadságvesztés esetén alkalmazható, részben felfüggesztett szabadságvesztés esetén nem.

a 11. §-hoz

A Btk. 38. § (6) bekezdése értelmében szabadságvesztés mellett nem szabható ki közérdekű munka. Közérdekű munka kiszabásának kizárása javítóintézeti nevelés mellett is indokolt, ezért az Előterjesztés megállapítja az erre vonatkozó rendelkezést.

a 12. §-hoz

A Btk. 99. § (1) bekezdése szerint az előzetes fogvatartás és a házi őrizet teljes idejét be kell számítani a kiszabott szabadságvesztésbe. Figyelemmel arra, hogy a javítóintézeti nevelés is – a szabadságvesztéshez hasonlóan – szabadságelvonnással jár, javítóintézeti nevelés alkalmazása során indokolt beszámítani a házi őrizet teljes idejét is. Az Előterjesztés ezért rendelkezik a házi őrizet beszámítására vonatkozó szabályokról.

a 13. §-hoz

1. A Magyar Köztársaság – a 2101/2003. (V. 30.) Korm. határozat alapján – aláírta az Európa Tanács Strasbourgban, 1999. január 27-én kelt Korruptióról szóló Büntetőjogi Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyvét (a továbbiakban: Kiegészítő Jegyzőkönyv), de annak kötelező hatályát még nem ismerte el.

A Kiegészítő Jegyzőkönyv egyebek mellett a hazai és külföldi választottbírák aktív és passzív vesztegetésére vonatkozóan állapít meg szabályokat. A jelenlegi magyar szabályozás nem teszi lehetővé a hazai választottbírák vesztegetésének büntetését, mivel a Btk. hatályos megfogalmazása szerint a választottbírák nem minősülnek hivatalos személynek. Ahhoz, hogy Magyarország a Kiegészítő Jegyzőkönyv rendelkezéseinek megfeleljen, a Btk. módosítása szükséges. A módosítással a törvény hivatali vesztegetésre vonatkozó rendelkezései a választottbírákra is alkalmazandóvá válnak, így elhárul az akadály a Kiegészítő Jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerése előtt.

2. A 2010. évi LXXXVI. törvény 16. §-a kibővítette a közfeladatot ellátó személyek körét a Kormány által meghirdetett településbiztonsági programban végrehajtóként résztvevő személyekkel. Az Előterjesztés pontosítja a szöveget annyiban, hogy rögzíti, miszerint a településbiztonsági programban végrehajtóként résztvevő személy csupán e feladata ellátása során minősül közfeladatot ellátó személynek.

a 14. §-hoz

A Btk. 176/A. § (2) bekezdésének jelenleg nem megfelelő a tördelése, ezért az Előterjesztés újra megállapítja ezt a rendelkezést.

a 15. §-hoz

A 2009. évi LXXX. törvény átalakította a Btk. büntetési rendszerét, amit a 2009. évi CLV. törvény figyelmen kívül hagyott. A Btk. 2009. évi CLV. törvény által beillesztett új 222/A. §-a olyan büntetési tételeket (kombinációkat) határoz meg a Különös Részben, amelyek a hatályos Btk. Általános Része alapján nem lehetségesek. Az Előterjesztés javítja ezt a hibát.

a 16. §-hoz

Az Előterjesztés úgy módosítja a fogolyszökés tényállását, hogy büntethetővé váljon a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet szabályainak súlyos megszegése.

A lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet olyan büntetőeljárás kényszerintézkedések, amelyek elrendeléséhez a törvényi alapot a Be. teremti meg. Eszerint a lakhelyelhagyási tilalom a terhelt mozgási szabadságát és a lakóhelye szabad megválasztásának jogát korlátozza, elrendelése esetén a terhelt a bíróság által meghatározott területet, körzetet engedély nélkül nem hagyhatja el, a tartózkodási helyét, illetőleg a lakóhelyét nem változtathatja meg.

A házi őrizet a terhelt mozgási szabadságát és a tartózkodási helye szabad megválasztásának jogát korlátozza. Elrendelése esetén a terhelt a bíróság által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet csak a bíróság határozatában meghatározott úti célra és az ott írt időben hagyhatja el.

A lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet végrehajtásának részletes szabályait a 6/2003. (IV. 4.) IM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: Rendelet) tartalmazza. A végrehajtás módját tekintve a Rendelet egységes szabályokat tartalmaz mindkét kényszerintézkedésre: a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet előírásának megtartását a rendőrség járőr útján, eseti ellenőrzéssel, vagy a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszközzel ellenőrzi (ez utóbbi ellenőrzési módot a gyakorlatban egyelőre nem alkalmazzák).

A jelenlegi szabályozás szerint, ha a terhelt a lakhelyelhagyási tilalom szabályait megszegi, házi őrizete, vagy előzetes letartóztatása rendelhető el, vagy ha ez nem szükséges, rendbírósággal sújtható. A házi őrizet szabályainak a megszegése esetén a terhelt előzetes letartóztatása rendelhető el, vagy ha ez nem szükséges, rendbíróság szabható ki (Be. 139. §). Látható tehát, hogy már most is biztosított mindkét kényszerintézkedés megszegése esetére eljárásjogi „szankció”.

Ugyanakkor a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet szabályait többféleképpen meg lehet szegni, annak vannak enyhébb (pl. ha a terhelt lakhelyét az arra kijelölt időn és célon kívül elhagyja, de utána oda visszatér) és súlyosabb formái. A jogalkalmazási tapasztalatok szerint indokolt, hogy ezen szabályszegések között a törvény is különbséget tegyen, és annak ne csak az adott eljárásban legyen jogkövetkezménye, hanem a súlyosabb szabályszegés büntetendő cselekmény is legyen. Ezért az Előterjesztés úgy rendelkezik, miszerint fogolyszökést követ el az a terhelt, aki abból a célból, hogy a kényszerintézkedés végrehajtása alól kivonja magát, megszegi a lakhelyelhagyási tilalom vagy a házi őrizet szabályait.

a 17. §-hoz

A Btk. 263/B. § (5) bekezdés *b)* pontja szerint a visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel bűncselekmény vonatkozásában kettős felhasználású terméken a kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2000. június 22-i 1334/2000/EK tanácsi rendeletben meghatározott terméket kell érteni. Figyelemmel arra, hogy ezt a rendeletet a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységre és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezte, ehelyütt az új tanácsi rendeletre szükséges hivatkozni.

a 18. §-hoz

A 2008/99/EK irányelv 3. cikk *e)* pontja szerint a tagállamok biztosítják, hogy bűncselekménynek minősüljön a jogellenesen és szándékosan vagy legalább súlyos gondatlanságból a nukleáris anyagok vagy más veszélyes radioaktív anyagok gyártása, feldolgozása, kezelése, használata, tartása, tárolása, szállítása, behozatala, kivitele vagy ártalmatlanítása, ha bármely személy halálát vagy súlyos sérülését, vagy a levegő, a talaj, vagy a víz minőségének, vagy az állatoknak vagy növényeknek a jelentős károsodását okozza vagy okozhatja.

A 2008/99/EK irányelvben szereplő gyártásnak megfelel a Btk. 264. § (1) bekezdése szerinti előállítás; a feldolgozás, kezelés, használat, tartás, behozatal, kivitel szerepel a Btk. 264. § (1) bekezdésében, a tárolást és a szállítást pedig a Btk. 264. § (2) bekezdése tartalmazza. Az ártalmatlanítást azonban nem tartalmazza a Btk. 264. §-a, ezt be kell iktatni a tényállásba. Ennek kapcsán azonban utalni kell rá, hogy az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Aetv.) nem definiálja az ártalmatlanítás fogalmát, ahogyan egyébként a többi, a Btk. 264. §-ában szereplő elkövetési magatartást sem. Az Aetv. 2. § *a)* pontja csupán az atomenergia alkalmazását határozza meg, ennek minősül a radioaktív anyaggal, illetőleg nukleáris anyaggal kapcsolatos valamennyi tevékenység, illetve az ezt szolgáló vagy az ionizáló sugárzást létrehozó létesítményekkel, berendezésekkel összefüggő tevékenység.

Emellett további ellentmondások is szerepelnek a hatályos tényállásban. A Btk. 264. § (2) bekezdésében nem szerepel az egészségre, környezetre veszélyes jelző a radioaktív anyag előtt, míg az (1) bekezdésben igen, holott az Aetv. 1. § (2) bekezdése szerint az Aetv. hatálya nem is terjed ki az olyan radioaktív anyagokkal kapcsolatos tevékenységekre, amelyek az emberi életre és egészségre, továbbá az élő és élettelen környezetre nem minősülnek veszélyesnek. Ezekre az anyagokra tehát értelemszerűen a büntetőjogi tényállás sem alkalmazandó. Tekintettel arra, hogy a tényállás keretdispozíció, amelyet tartalommal az Aetv. tölt ki, nincs szükség az egészségre, környezetre veszélyes jelző használatára a Btk. 264. §-ában, anélkül is csupán ezen anyagokra vonatkozik.

A Btk. 264. § (1) bekezdése a „jogosulatlan” elkövetési magatartásokról rendelkezik, a (2) bekezdés pedig „jogszabályban előírt kötelezettség megszegésével” való elkövetésről, amelyek között érdemi különbség nincs. A két bekezdés között az is különbség, hogy a (2) bekezdésben foglalt magatartások gondatlan alakzata is büntetendő, míg az (1) bekezdés szerintieké nem, amely megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka.

Emellett a Btk. 264. § (1)-(2) bekezdésben szereplő elkövetési magatartások részben átfedést is mutatnak. Az előállítás például mindkét bekezdésben szerepel, a tart és a tárol kifejezések között nincs érdemi különbség, a más módon felhasznál kifejezés pedig valójában valamennyi magatartást magában foglalja. Mivel az Aetv. – az említettek szerint – egyik elkövetési magatartást sem definiálja, kérdéses, hogy jelenleg a tényállás nyilvánvalóan csekély számú alkalmazása során milyen értelmezés alapján állapítja meg a bíróság a cselekmény elkövetését.

Az Előterjesztés a 2008/99/EK irányelv átültetése céljából, valamint az említett ellentmondások feloldása érdekében úgy módosítja a tényállást, hogy az összhangban legyen a háttérjogszabályként szolgáló Aetv.-vel, és megfeleljen a 2008/99/EK irányelv előírásainak is. Az Előterjesztés értelmében büntetendő valamennyi radioaktív anyaggal kapcsolatos tevékenység, amelyhez az Aetv. szerint engedély szükséges, amennyiben a tevékenység engedély nélkül történik. Ezzel az Előterjesztés nem sorolja fel az érintett elkövetési magatartásokat, hiszen azokat az Aetv.

határozza meg. Emellett az Előterjesztés szerint valamennyi radioaktív anyaggal kapcsolatos, engedély nélkül végzett tevékenység gondatlan alakzata büntetendő.

a 19. §-hoz

A Btk. 274. § (1) bekezdésének jelenleg nem megfelelő a tördelése, ezért az Előterjesztés újra megállapítja ezt a rendelkezést.

a 20. §-hoz

A 2008/99/EK irányelv 3. cikk *i)* pontja szerint a tagállamok biztosítják, hogy bűncselekménynek minősüljön a jogellenesen és szándékosan vagy legalább súlyos gondatlanságból az ózonkárosító anyagok gyártása, behozatala, kivitele, forgalomba hozatala vagy felhasználása.

A Btk. 280. § (2) bekezdése nem tartalmazza az ózonkárosító anyagok jogellenes gyártását és felhasználását, így az Előterjesztés kiegészíti a tényállást. A két új elkövetési magatartás beiktatása a tényállásba nem okoz fogalmi nehézséget, hiszen a háttérjogszabályként szolgáló, az ózonréteget lebontó anyagokról szóló 1005/2009/EK rendelet 3. cikk 14. pontja definiálja a gyártás, a 21. pontja pedig a felhasználás fogalmát.

A Btk. 280. § (2) bekezdése jelenleg csak a személyes használatra szolgáló mennyiséget meghaladó, ózonréteget károsító anyagra vagy ilyen anyagot tartalmazó termékre történő elkövetést rendeli büntetni. Mivel a 2008/99/EK irányelv ilyen megszorítást nem tartalmaz, így az Előterjesztés elhagyja a Btk. 280. § (2) bekezdéséből a mennyiségi korlátra utalást.

a 21. §-hoz

A 2008/99/EK irányelv 3. cikk *f)* pontja szerint a tagállamok biztosítják, hogy bűncselekménynek minősüljön a jogellenesen és szándékosan vagy legalább súlyos gondatlanságból a védett, vadon élő állat- vagy növényfajok megölése, elpusztítása, birtoklása vagy begyűjtése, kivéve azokat az eseteket, amikor a cselekmény az érintett fajok példányainak elhanyagolható mennyiségét érinti, és elhanyagolható hatással jár a faj védettségi helyzetére nézve. A 2008/99/EK irányelv 2. cikk *b)* pont *i)* alpontja szerint védett, vadon élő állat- és növényfajok azok, amelyek szerepelnek a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében, vagy a vadon élő madarak védelméről szóló 79/409/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdésében említett I. mellékletben.

A 2008/99/EK irányelv szerinti védett, vadon élő állat- és növényfajok egy részét lefedik a Btk. 281. § (1) bekezdésében szereplő elkövetési tárgyak. Vannak azonban olyan fajok, amelyekre a Btk. hatálya nem terjed ki, ezek vonatkozásában a Btk. kiegészítése szükséges. Az Irányelv szerinti vadon élő állat- és növényfajok köre megfelel a védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet 7-8. mellékletében felsorolt, az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény, illetve állatfajoknak. Az Előterjesztés ezért úgy módosítja a Btk. 281. § (1) bekezdés *b)* pontját, hogy azt kiegészíti a védett élő szervezet egyedei mellett az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok egyedeivel is. Azért a *b)* pont kerül kiegészítésre, mert ott nem egyetlen, hanem több egyedre történő elkövetés minősül

bűncselekménynek, és az új elkövetési tárgyak esetén is ez látszik indokoltnak természetvédelmi szempontból.

a 22. §-hoz

A Btk. 298/A. §-ának jelenleg nem megfelelő a tördelése, ezért az Előterjesztés újra megállapítja ezt a rendelkezést.

a 23. §-hoz

A Btk. 336/B. §-a tekintetében (a polgári szolgálat megtagadása) hiányzik a bűncselekmény büntetési megnevezése, ezért az Előterjesztés ezt pótolja.

a 24. §-hoz

A Btk. 335. § (1) bekezdésének jelenleg nem megfelelő a tördelése, ezért az Előterjesztés újra megállapítja ezt a rendelkezést.

a 25. §-hoz

Az Előterjesztés a 104/2010. (VI. 10.) AB határozatban foglaltaknak megfelelően úgy rendelkezik, hogy erre vonatkozó kérelem esetén az eljáró bíróság, ügyész, illetve nyomozó hatóság a tanú személyi adatainak (ide értve nevét is) zárt kezelését köteles elrendelni, azt nem mérlegelheti.

a 26. §-hoz

A Be. 178/A. § (2) bekezdését arra tekintettel indokolt módosítani, hogy a hatályos rendelkezés értelmében a nyomozó hatóság, illetve az ügyész kizárólag a bűnügyi nyilvántartásban kezelt adatokat köteles beszerezni bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személlyel szemben, ugyanakkor külföldi ítéletek figyelembe vételéhez elengedhetetlen az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában kezelt adatok ellenőrzése is. A Bnytv. 7. §-ából azonban egyértelműen kitűnik, hogy ez a nyilvántartás nem része a bűnügyi nyilvántartásoknak, így az ehhez való hozzáférés jogszabályi alapját indokolt megteremteni.

a 27. §-hoz

Az Előterjesztés által bevezetett új rendelkezés értelmében, ha a nyomozó hatóság vagy az ügyész azt észleli az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában kezelt adatok ellenőrzése során, hogy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személlyel szemben született olyan külföldi ítélet, amelynek elismerése még nem történt meg, és amelyet elismerése esetén a büntetőeljárásban keretében hozott ítéletben kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés szempontjából figyelembe kell venni, a nyomozó hatóság vagy az ügyész kezdeményezi az elismerési eljárás lefolytatását.

Ha a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy nem magyar állampolgár, akkor rá vonatkozóan kizárólag a bűnügyi nyilvántartásban szerepelhet adat, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek

nyilvántartásában nem. Emellett a nyomozó hatóság, illetve az ügyész a terhelt állampolgársága szerinti tagállam bűnügyi nyilvántartásából is igényelhet adatokat a magyar bűnügyi nyilvántartón keresztül. Ha van ilyen adat, és annak figyelembe vétele a Magyarországon megindított eljárásban a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítését, a büntetés kiszabását vagy az intézkedés alkalmazását befolyásol(hat)ja, a külföldi személyre vonatkozó ítéletek elismerési eljárását is meg kell indítani.

A (3) bekezdés arra vonatkozóan ad iránymutatást, hogy a nyomozó hatóság vagy az ügyész az elismerési eljárás lefolytatását melyik bíróságnál kezdeményezze. Alapelv, hogy az eddig a Fővárosi Bíróság kizárólagos hatáskörébe és illetékességébe tartozó feladat (a külföldi ítéletek érvényének elismerése) a módosítás nyomán megoszlik a Fővárosi Bíróság, valamint a megyei bíróságok között. A külföldi ítéletek elismerése során főszabály szerint a megyei bíróságok járnak el. Illetékességüket a külföldi ítélet alapján elítélt magyar állampolgár utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye határozza meg, ha pedig az nem állapítható meg vagy ilyen nincsen, illetve ha a terhelt külföldi személy, a Fővárosi Bíróság jár el.

a 28. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint a vádirat kötelező tartalma a büntetés vagy intézkedés kiszabására vonatkozó indítvány, ha az ügyész nem vesz részt a tárgyaláson. A 72/2009. (VII. 10.) AB határozatban foglaltak értelmében az ügyész részvétele minden tárgyaláson kötelező, így ez a rendelkezés „kiüresedik”. Tekintettel azonban arra, hogy jelenleg már nem csak az ügyész indítványára, hanem hivatalból is dönthet a bíróság úgy, hogy az adott ügyben tárgyalás mellőzésével hoz határozatot, szükségessé válik, hogy minden vád tartalmazza az egyéb indítványokon túl a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó ügyési indítványt is.

a 29. §-hoz

A részben felfüggesztett szabadságvesztés olyan szabadságvesztés, amelynek fele része végrehajtandó, fele része pedig próbaidőre felfüggesztett. A részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részéhez bizonyos esetekben olyan jogkövetkezmények kapcsolódhatnak, mint a végrehajtandó szabadságvesztéshez.

A vádemelés elhalasztásának kizárása indokolt akkor is, ha a kiszabott szabadságvesztést nem teljes egészében, hanem csak részben függesztik fel, és a terhelt a szándékos bűncselekményt a részben felfüggesztett szabadságvesztésre ítéltése után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt követte el. Az Előterjesztés ennek megfelelően módosítja a vádemelés elhalasztásának szabályait.

a 30. §-hoz

A 72/2009. (VII. 10.) AB határozat általános érvényűvé tette a tárgyaláson történő ügyési részvételt, ezért a Be. 241. § (2) bekezdését pontosítani szükséges.

a 31. §-hoz

A 2008/675/IB kerethatározatnak való megfelelés érdekében az Előterjesztés kiegészíti a Be. 266. §-át egy új ponttal. Ennek értelmében a bíróság felfüggeszti az eljárást, ha

- a) a vádlott bünygyi nyilvántartásban kezelt adatainak ellenőrzése során maga észleli, hogy van olyan külföldi ítélet, ami elismerésére még nem került sor (vagy azért, mert a nyomozó hatóság, illetve ügyészség ezt figyelmen kívül hagyta, vagy mert azóta került bejegyzésre az adat), vagy
- b) a nyomozó hatóság, illetve ügyészség a külföldi ítélet érvényének elismerési eljárás lefolytatását már kezdeményezte, azonban az az ítélethozatalig nem fejeződött be.

a 32. §-hoz

1. A Be. 268. § (2) bekezdésének Előterjesztés szerinti módosítása a bíróság vonatkozásában is megteremti a jogalapot arra, hogy ellenőrizhetővé váljanak a vádlott vonatkozásában az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában kezelt adatok.

2. Az Előterjesztés által bevezetett új rendelkezés értelmében, ha a bíróság az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában kezelt adatok alapján megállapítja, hogy a vádlottal szemben született olyan külföldi ítélet, amelynek elismerése még nem történt meg, illetve amely vonatkozásában az elismerési eljárás még nem indult meg, és amelyet elismerése esetén a büntetőeljárásban keretében hozott ítéletben kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés szempontjából figyelembe kell venni, kezdeményezi az elismerési eljárás lefolytatását.

Ha a vádlott nem magyar állampolgár, akkor rá vonatkozóan kizárólag a bünygyi nyilvántartásban szerepelhet adat, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában nem. Emellett a bíróság a terhelt állampolgársága szerinti tagállam bünygyi nyilvántartásából is igényelhet adatokat a magyar bünygyi nyilvántartón keresztül. Ha van ilyen adat, és annak figyelembe vétele a Magyarországon megindított eljárásban a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítését, a büntetés kiszabását vagy az intézkedés alkalmazását befolyásol(hat)ja, a külföldi személyre vonatkozó ítéletek elismerési eljárását is megindítja a bíróság.

A (8) bekezdés arra vonatkozóan tartalmaz rendelkezést, hogy a bíróság az elismerési eljárás lefolytatását melyik bíróságnál kezdeményezze: főszabály szerint a megyei bíróságok járnak el, illetékességüket a külföldi ítélet alapján elítélt magyar állampolgár utolsó ismert belföldi lakóhelye vagy tartózkodási helye határozza meg, ha pedig az nem állapítható meg vagy ilyen nincsen, illetve ha a terhelt külföldi személy, a Fővárosi Bíróság jár el.

a 33. §-hoz

Ha az ügydöntő határozat a kihirdetéskor nem emelkedik jogerőre, a bíróságnak a tárgyaláson határoznia kell az általa elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatásról, a lakhelyelhagyási tilalomról, a házi őrizetről, a távortartásról, az ideiglenes kényszergyógykezelésről.

Ezeknek a kényszerintézkedéseknek a fenntartása vagy elrendelése csak akkor lehetséges, ha a bíróság olyan szabadságvesztést szabott ki, amely végrehajtandó, vagy a felmentő ítéletben elrendelte a vádlott kényszergyógykezelését. Figyelemmel arra, hogy a részben felfüggesztett szabadságvesztésnek a fele része végrehajtandó, a felsorolt kényszerintézkedések elrendelhetők akkor is, ha a bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását részben felfüggeszti. Ellenkező esetben nem lehetséges személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés elrendelése, ezt az Előterjesztés kizárja.

a 34. §-hoz

A 72/2009. (VII. 10.) AB határozat általános érvényűvé tette a tárgyaláson történő ügyészi részvételt, ezért a Be. 342. §-át és az azt megelőző alcímet eszerint szükséges módosítani.

a 35. §-hoz

A Be. hatályos 354. § (4) bekezdés *e)* pontja szerint a súlyosítási tilalom folytán a másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában nem szabhat ki részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett rövidebb tartamú végrehajtandó szabadságvesztést. Ez a tilalom azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság nem szabhat ki részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett olyan végrehajtandó szabadságvesztést, amely bár a kiszabott részben felfüggesztett szabadságvesztésnél rövidebb, de annak végrehajtandó részénél hosszabb. Gyakorlati példával élve a másodfokú bíróság négy év részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett, amelyből két év végrehajtandó, nem szabhat ki három év végrehajtandó szabadságvesztést.

A szabályozás hibája, hogy a fentiekben írtak mellett lehetőséget ad egy másik értelmezésre is, amely ellentétes a súlyosítási tilalom céljával. Ezen értelmezés szerint a másodfokú bíróság nem szabhat ki részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett olyan végrehajtandó szabadságvesztést sem, amelynek tartama rövidebb a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részénél. Ha tehát az elsőfokú bíróság négy év részben felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, a másodfokú bíróság a súlyosítási tilalom folytán nem szabhat ki helyette egy év végrehajtandó szabadságvesztést.

A hatályos szabályozás hiányossága továbbá, hogy nem zárja annak a lehetőségét, hogy a másodfokú bíróság a részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett hosszabb tartamú szabadságvesztést szabjon ki. Bár ez logikus tilalomnak tekinthető, normaszöveg szintjén nincs rögzítve.

A leírtakra figyelemmel az Előterjesztés módosítja az *e)* pontot és egyértelművé teszi, miszerint a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részénél hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés nem szabható ki. Rögzíti továbbá azt is, miszerint részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett hosszabb tartamú részben felfüggesztett szabadságvesztés sem szabható ki.

a 36. §-hoz

A Be. szabályainak a 2008/675/IB kerethatározat miatti módosítása nyomán indokolt perújítási oknak tekinteni azt, ha a bíróság bűnösséget megállapító ítéletében figyelmen kívül hagyta a terhelttel szemben külföldi bíróság által más bűncselekmény elkövetése miatt folytatott eljárásban hozott, bűnösséget megállapító ítéletében kiszabott büntetést vagy alkalmazott intézkedést, ugyanakkor annak figyelembe vétele kötelező lett volna és az alapügyben hozott ítéletben kiszabott büntetést, alkalmazott intézkedést vagy a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítését befolyásolta volna.

Tekintettel arra, hogy ezen perújítási okra való hivatkozás óhatatlanul a terhelt terhére bejelentettnek minősül – hiszen egy korábbi ítéletben kiszabott büntetésnek vagy alkalmazott intézkedésnek egy új büntetőeljárásban való figyelembe vételének

elmaradását kifogásolja, és ezen ítélet figyelembe vétele az új eljárásban hozott ítéletben a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására kihatással lehet –, így kizárólag az ügyész terjesztheti elő.

a 37-38. §-hoz

Az Előterjesztés a 72/2009. (VII. 10.) AB határozatnak megfelelően – amely általános érvényűvé tette a tárgyaláson történő ügyészi részvételt – módosítja a Be.-t, és rögzíti azt is, hogy a fiataalkorúak, illetve katonák elleni büntetőeljárás során ügyességi titkár nem képviselheti a vádat.

a 39-40. §-hoz

A 72/2009. (VII. 10.) AB határozat általános érvényűvé tette az ügyész részvételét a tárgyaláson, az Előterjesztés ennek megfelelően módosítja a Be. több rendelkezését.

a 41. §-hoz

A büntetőeljárások időszerűségének javítása céljából a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról szóló 2009. évi LXXXIII. törvény megváltoztatta a tárgyalás mellőzéses eljárás szabályozását oly módon, hogy a bíróság számára lehetővé tette, hogy a bíróság ügyészi indítvány nélkül is tárgyalás mellőzéses eljárás keretében döntsön a terhelt büntetőjogi felelősségéről. A jogalkotó célja ezzel a büntetőeljárás menetének gyorsítása volt. Ez a módosítás a gyakorlatban problémát okozott, mert nem volt egyértelmű, hogy az ügyész tehet-e indítványt tárgyalás mellőzéses eljárásra. Az Előterjesztés ezt a hézagot pótolja, egyértelművé téve, hogy az ügyész a jövőben is tehet arra indítványt, hogy a bíróság tárgyalás mellőzésével hozzon végzést az adott ügyben, mivel az eredeti célt, nevezetesen az eljárás gyorsítását, a módosítás így érheti el. Az Előterjesztés továbbá technikai módosítást végez el a Be. 544. § (1) bekezdés a) pontjában.

a 42. §-hoz

Amikor a bíró hivatalból bírálja el tárgyalás mellőzéses eljárás keretében a terhelt büntetőjogi felelősségét, akkor először arról dönt, hogy az ügyész tárgyalás tartására irányuló indítványa ellenére, tárgyalás mellőzésével hozza meg végzését. A bírósági titkár a jelenlegi szabályozás alapján a törvényben meghatározott esetekben az elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozó ügyekben az egyesbíró, illetve a tanács elnöke helyett önálló eljárási joggal eljárhat. E szabályozásból következik, hogy bírót megillető eljárási jogokat bírósági titkár kizárólag az eljárási törvényben meghatározott feladatkörben gyakorolhat. A törvény alapján a bírósági titkár tárgyalás tartására nem jogosult, így nem jogosult annak eldöntésére sem, hogy az adott ügyben tárgyaláson vagy tárgyalás mellőzésével lehet dönten a terhelt büntetőjogi felelősségéről. Ezért az Előterjesztés rögzíti, hogy a bírósági titkár csak azokban az ügyekben hozhat végzést tárgyalás mellőzésével, ahol az ügyész tárgyalás mellőzésére tett indítványt.

a 43. §-hoz

A Be. 548. § (2) bekezdése szerint az ügyész nem kérheti tárgyalás tartását azon a címen, hogy a bíróság tárgyalás mellőzésével járt el. Az ügyészi jogorvoslati jognak ezen korlátozása korábban azzal függött össze, hogy kizárólag az ügyész indítványára kerülhetett sor tárgyalás mellőzés alkalmazására, és indokolatlan lett volna olyan kérdésben a tárgyalás kérésére vonatkozó jogosultság biztosítása, amelyre nézve az ügyész korábban maga terjesztett elő indítványt. A

hatályos szabályozás értelmében azonban a bíróság már hivatalból is alkalmazhat tárgyalás mellőzéses eljárást, így ebben az esetben az ügyész jogorvoslati joga nem korlátozható.

a 44. §-hoz

A 72/2009. (VII. 10.) AB határozat általános érvényűvé tette a tárgyaláson történő ügyészi részvételt, ezért a Be. 550. § (2) bekezdését módosítani szükséges.

a 45. §-hoz

A 2010. május 1-je előtt hatályos Btk. lehetővé tette a pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztését. Figyelemmel arra, hogy a pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztése túlságosan enyhe, súlytalan joghátrány volt, fenntartása nem volt indokolt. A pénzbüntetés végrehajtása felfüggesztésének az anyagi jogi alapját a 2009. évi LXXX. törvény megszüntette, de ezzel párhuzamosan nem helyezte hatályon kívül a felfüggesztett pénzbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó eljárásjogi rendelkezéseket. Szintén elmulasztott a törvény rendelkezni arról az esetről, ha a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását kell utólag elrendelni.

Mindezekre tekintettel az Előterjesztés egyrészt módosítja az 572. §-t megelőző alcímet és egyértelművé teszi, hogy kizárólag a szabadságvesztés végrehajtása függeszthető fel, másrészt összhangba hozza a végrehajtás elrendelését megalapozó körülményeket a Btk.-ban meghatározott okokkal.

Az Előterjesztés nem változtat a Btk.-ban alkalmazott megoldáson, miszerint nem nevesíti külön a részben felfüggesztett szabadságvesztést, hanem a felfüggesztett szabadságvesztés alatt érti a szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztését is.

a 46. §-hoz

A 104/2009. (X. 30.) AB határozatban foglaltaknak megfelelően a terhelt tájékoztatást kell, hogy kapjon kártalanítási igényének jogalapja, az igény érvényesítésének határideje, és a határidő kezdő időpontja tekintetében. Az Előterjesztés ennek megfelelően egészíti ki a Be. 583. §-át.

a 47. §-hoz

A hatályos szabályozás alapján végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén a biztosítékot a büntetés végrehajtásának befejezése után kell az elítéltnak visszafizetni. A végrehajtandó szabadságvesztés végrehajtása, ha abból feltételes szabadságra bocsátják az elítéltet, csak akkor befejezett, ha a feltételes szabadságot az elítélt letölti. A büntetés csak akkor végrehajtott, ha a feltételes szabadság eredményesen eltelt.

Figyelemmel arra, hogy a részben felfüggesztett szabadságvesztésnek is van végrehajtandó része, amelyet az elítéltnak le kell töltenie, a biztosíték visszafizetésének az időpontjáról rendelkezni kell.

A Legfelsőbb Bíróság BKv 88. számú büntető kollégiumi véleménye szerint, ha az elítélttel szemben részben felfüggesztett szabadságvesztést szabtak ki, a biztosítékot a szabadságvesztés végrehajtandó részének a letöltése után kell számára visszafizetni. Az Előterjesztés ettől eltér, és úgy rendelkezik, hogy a büntetés végrehajtásának befejezése után kell a biztosítékot visszafizetni.

Az eltérés indoka az, hogy a végrehajtandó szabadságvesztéssel azonos módon kerüljön meghatározásra a visszafizetés időpontja. Végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén sem kell minden esetben a teljes tartamot kitöltenie az elítéltnak, a feltételes szabadság kedvezményével – ha annak törvényi feltételei fennállnak – előbb szabadulhat. Bár a feltételes szabadságra bocsátás és a felfüggesztett büntetés próbaideje más jogintézmények, a hasonlóság az, hogy ezen időtartamok alatt az elítélt nincs büntetés-végrehajtási intézetben. Ha viszont végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén is csak a végrehajtás befejezése (adott esetben a feltételes szabadság eredményes eltelte) után kell visszafizetni a biztosítékot, részben felfüggesztett szabadságvesztés esetén is a végrehajtás befejezése (azaz mindig a próbaidő eredményes eltelte) kell, hogy az irányadó időpont legyen.

a 48. §-hoz

1. Az Előterjesztés a foglalkozástól eltiltás, a járművezetéstől eltiltás, a kiutasítás, a közügyektől eltiltás és a kitiltás végrehajtására vonatkozó szabályokban rendelkezik a beszámításról, ha ezeket a büntetéseket olyan szabadságvesztés mellett szabták ki, amelynek a végrehajtását részben felfüggesztették.

2. A Bv. tvr. 70. § (3) bekezdésének technikai jellegű módosításával egyértelművé válik, hogy a kiutasítás végrehajtása – amint arról a Bv. tvr. 75. § (2) bekezdése is rendelkezik – a területi idegenrendészeti hatóság hatáskörébe tartozik.

a 49. §-hoz

A büntetőjogi szempontból releváns kémiai anyagokat a Btk. 286/A. § (2) bekezdésében említett listák tartalmazzák, amely alapján a Btk. értelmében kábítószernek minősülnek:

1. az 1961-es Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározott anyagok,

2. az 1971-es pszichotróp anyagokról szóló egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotróp anyagok (a továbbiakban az 1-2. együtt: nemzetközi listák), valamint

3. az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvény mellékletében meghatározott pszichotróp anyagok (a továbbiakban: nemzeti lista).

A kábítószer csekély és jelentős mennyiségének fogalmát (amely a bűncselekmény minősítése szempontjából fontos) a Btké. határozza meg. A Btké. 23. § (1) bekezdése szerinti felsorolás csak a leggyakrabban előforduló anyagok esetében rögzíti a csekély mennyiségre irányadó határértéket, egyéb anyagok esetében – a szakértői tapasztalatokat figyelembe véve – bizonyos mennyiségű morfin (0,9 grammot meghaladó morfinbázis) élettani hatását veszik alapul.

A szakmai tapasztalatok alapján a Btké. fenti bekezdését ki kell egészíteni olyan új anyagokkal (pszilocin, pszilocibin, mCPP, GHB és BZP), amelyek vonatkozásában az utóbbi években számos alkalommal követték el a visszaélés kábítószerrel bűncselekményt, és ezért ezen anyagok tekintetében a továbbiakban nem az említett mennyiségű morfinbázis élettani hatásához viszonyítva, hanem egyedileg szükséges megadni a csekély mennyiség felső határát. Ezen anyagok szerepelnek a nemzetközi listákon, illetve a nemzeti listán (a pszilocin és a pszilocibin a nemzetközi listák szerint minősülnek pszichotróp anyagnak, míg az mCPP, a GHB és a BZP a nemzeti listán található), így tehát a Btk. alkalmazásában jelenleg is kábítószernek minősülnek.

A szakmai álláspont szerint a csekély mennyiség felső hataraként pszilocibin esetén 0,1, pszilocin esetén 0,2, mCPP esetében 1, BZP esetében 3, GHB esetében pedig 15 gramm meghatározása szükséges, ezért az Előterjesztés a Btk. 23. § (1) bekezdés *a)* pontját ennek megfelelően egészíti ki.

az 50. §-hoz

Az Előterjesztés az Nbjt. 46. §-át arra tekintettel módosítja, hogy a 2008/675/IB kerethatározat rendelkezéseinek végrehajtása nyomán várhatóan jelentős mértékben megnövekszik a külföldi ítéleteket elismerő ítéletek száma. Eddig ugyanis ha magyar állampolgárral szemben külföldön jogerős, bűnösséget megállapító ítélet született, az erre vonatkozó adat bekerült az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásába, amely mintegy „ideiglenes nyilvántartásként” tartalmazta a külföldi ítéletre vonatkozó adatokat. A hatályos szabályozás értelmében a Fővárosi Bíróság folyamatosan, az ügyeket sorba véve végezte ezen külföldi ítéletek elismerését. Elismerésük esetén pedig – tekintettel a Nbjt. azon rendelkezésére, miszerint ha a magyar bíróság a külföldi ítélet érvényét elismerte, úgy kell tekinteni, hogy a cselekményt a magyar bíróság jogerősen elbírált [47. § (3) bekezdés] – az ítéletben szereplő adatok átkerültek a bűnügyi nyilvántartások valamelyikébe.

A 2008/675/IB kerethatározat nyomán azonban az esetleges, még el nem ismert külföldi ítéletekben megállapított tényállást, kiszabott büntetést vagy alkalmazott intézkedést egy következő eljárás során figyelembe kell venni, így a külföldi ítéletek elismerése sok esetben – ha az illetővel szemben újabb büntetőeljárás van folyamatban – nem tűr halasztást. Emellett a magyar bíróságnak a nem magyar állampolgárságú vádlott korábbi elítéléseit is figyelembe kell venni, így róla az állampolgársága szerinti állam bűnügyi nyilvántartásában kezelt adatokat is be kell szerezni.

Az Előterjesztés értelmében az Nbjt. 46. § (1) bekezdése meghatározza a feladatmegosztást a megyei bíróságok és a Fővárosi Bíróság között (a hatályos rendelkezés szerint a Fővárosi Bíróság kizárólagos hatáskörrel és illetékességgel jár el a külföldi ítéletek elismerésére vonatkozó eljárásban).

Az Előterjesztés emellett pontosítja azt a szabályt, miszerint az eljáró bíróság eljárására a Be. különleges eljárásokról szóló XXIX. Fejezetének általános szabályait értelemszerűen kell alkalmazni, és egyértelműen rögzíti, hogy a Be. 555. § (1) bekezdés *b)* és *d)* pontjában meghatározott szabály nem alkalmazható. Külföldi ítéletek elismerése esetén nem az alapügyben eljáró bíróság jár el, emellett nem indokolt, hogy a bíróság megszüntesse az eljárást, ha az ügyész visszavonja az indítványt: ha megindult a büntetőeljárás, és kiderül, hogy a vádlott vonatkozásában van egy elismerésre váró ítélet, akkor annak elismerése akkor is indokolt, ha a megindult eljárásában az ügyész esetleg már nem kívánja a vádlott felelősségre vonását.

az 51. §-hoz

A külföldön kiszabott részben felfüggesztett szabadságvesztés tartama, ezen belül is a végrehajtandó és felfüggesztett rész aránya, valamint a próbaidő tartama eltérhet a Btk. 90. §-ában foglaltaktól. Rendelkezni kell tehát arról, hogy ilyen esetben a bíróság hogyan ismeri el a külföldön kiszabott büntetést. Két lehetséges megoldás képzelhető el.

Az egyik megoldás szerint a bíróság a részben felfüggesztett szabadságvesztés Btk.-ban foglalt szabályai szerint kiigazítaná a külföldön kiszabott büntetést. Ez a megoldás bonyolult számítási rendszer kialakítását tenné szükségessé. Emellett figyelemmel kellene lenni arra az uniós és nemzetközi követelményre, miszerint az ítélet átalakításakor az elítélt büntetőjogi helyzete nem súlyosbítható, a bíróság által megállapított büntetés nem lehet hosszabb a külföldi bíróság által kiszabott büntetés tartamánál.

A másik lehetséges szabályozási megoldás az lenne, ha a bíróság a külföldön kiszabott büntetést nem igazítaná hozzá a magyar szabályokhoz, hanem egy az egyben elismerné azt. Ebben az esetben a bíróságnak nem kellene egy bonyolult számítási módszert alkalmaznia, viszont a részben felfüggesztett szabadságvesztés hossza, a végrehajtandó-felfüggesztett rész aránya, a próbaidő tartama eltérhetne a Btk.-ban foglalt szabályoktól. Egyebekben továbbra is irányadó lenne az Nbjt. 47. § (3) bekezdése, azaz ha a magyar bíróság a külföldi ítélet érvényét elismerte, úgy kell tekinteni, hogy a cselekményt a magyar bíróság jogerősen elbírált. Ez azt jelenti, hogy a külföldi bíróság által kiszabott (és a magyar bíróság által kiigazítás nélkül elismert) részben felfüggesztett szabadságvesztés hossza lenne irányadó a mentesítés, illetve a visszaesés szabályainak az alkalmazása szempontjából.

Figyelemmel arra, hogy a második megoldási javaslat egyszerűbbé tenné a külföldi ítélet érvénye elismerésének a szabályozását, az Előterjesztés ezt a megoldást követi.

az 52. §-hoz

A jelenleg hatályos szabályozás szerint a bíróság a részben felfüggesztett szabadságvesztést olyan végrehajtandó szabadságvesztésként ismeri el, amiből az elítéltet feltételes szabadságra bocsátották. Figyelemmel arra, hogy már létezik a Btk.-ban a szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztése, a külföldön kiszabott ilyen szabadságvesztések végrehajtását már részben felfüggesztett szabadságvesztésként kell elismerni és átvenni. Ennek megfelelően rendelkezik az Előterjesztés a részben felfüggesztett szabadságvesztés átvételéről.

az 53. §-hoz

Az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartása jelenleg egy ideiglenes nyilvántartás, amelyben a magyar állampolgárokkal szemben más tagállamban hozott, bűnösséget megállapító ítéletekre vonatkozó adatokat kezeli a bünyügyi nyilvántartó szerv. A nyilvántartásban az adatokat attól függetlenül kell kezelni, hogy annak érvényét a Fővárosi Bíróság elismerte-e vagy sem. Ez a nyilvántartás nem része a bünyügyi nyilvántartási rendszernek, az adatállományából való adattovábbítás arra korlátozódik, hogy a más tagállam központi hatósága által egy magyar állampolgárra vonatkozó bünyügyi nyilvántartásban kezelt adatok lekérdezése esetén megfelelő tájékoztatást lehessen adni a külföldön hozott, de esetleg még el nem ismert ítéletekről is.

A 2008/675/IB kerethatározat rendelkezéseinek hazai jogba való átültetése nyomán azonban az eddigi „ideiglenes” nyilvántartásnak alkalmassá kell válnia arra, hogy az ebben kezelt, külföldi ítéletekre vonatkozó adatok közvetve – hiszen a külföldön hozott ítélet érvényét továbbra is el kell ismerni, joghatás csak ezt követően fűződhet hozzá – figyelembe vehetők legyenek egy újabb büntetőeljárás lefolytatása keretében is. Az Előterjesztés megteremti ennek jogszabályi alapjait.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel ebben a nyilvántartásban kezelt adatok kezelésének célja nem kizárólag az Európai Unió tagállamaival folytatott bünygyi együttműködés elősegítése, hanem az ítéletek egy másik büntetőeljárásban való figyelembe vétele.

az 54. §-hoz

A Bnytv. eddig nem határozta meg részletesen, hogy az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában kezelt adatokhoz kapcsolható személyazonosító adatok pontosítása hogyan történik. Így az egyes tagállamok egymástól sokszor teljesen különböző személyazonosító adatokat küldenek az elítélt személyről. Ugyanakkor kiemelkedően fontos, hogy a tagállami ítéletek pontosan kapcsolhatók legyenek egy, pontosan meghatározott személyhez, különösen abban az esetben, ha az adott személlyel szemben több tagállamban is született ítélet, és a tagállamok különböző adatokat küldenek a bünygyi nyilvántartó szerv részére. Erre tekintettel az Előterjesztés meghatározza, hogy a megküldött személyazonosító adatokat a személy- és lakcímnnyilvántartásban kezelt adatokkal kell összevetni. Ha ez nem eredményes (mert például a rendelkezésre álló adatok alapján nem szűkíthető egy személyre a keresés), vagy az elítélt személy személyazonossága kétséget kizáró módon nem állapítható meg, akkor további esetlegesen megküldött („if available”) adatból kell megkísérelni a meghatározást.

Kiemelkedően fontos azonban, hogy ebben a nyilvántartásban kezelt adatok nem kapcsolhatók össze a bünygyi nyilvántartási rendszerben kezelt személyazonosító adatokkal, így e nyilvántartás teljes elkülönültsége továbbra is megmarad.

az 55. §-hoz

A Bnytv. nem tartalmaz szabályt az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartása adatállományából való adattovábbításra arra az esetre, ha az adatállományból nem az európai bünygyi nyilvántartási információs rendszer (ún. ECRIS) keretében kell adatot továbbítani. Tekintettel azonban arra, hogy a tagállami ítéletek nyilvántartásában kezelt adatokat nemcsak uniós adattovábbítás keretében lehet felhasználni, indokolt az arra vonatkozó szabályozást is kialakítani, hogy a magyar – erre feljogosított – hatóságok hogyan igényelhetnek adatot.

az 56. §-hoz

A Btk. 12. § (2) bekezdése értelmében folytatólagosan elkövetett büncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan büncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el. Eszerint tehát folytatólagosság csupán ugyanolyan büncselekmények esetében állhat fenn, szabálysértések esetén nem.

Ezt a Legfelsőbb Bíróság BKv 87. számú büntető kollégiumi véleménye is rögzíti, amely kimondja, hogy „folytatólagos elkövetés megállapítására szabálysértések esetén nincs törvényes alap, ezért az azonos sértett sérelmére elkövetett szabálysértések csak érték-egybefoglalás folytán alkothatnak büncselekményt”.

Az érték-egybefoglalás kapcsán tehát a folytatólagosságra utalás téves, annak elhagyása indokolt, az Előterjesztés ezen §-a e dogmatikai hiba javítására irányul.

az 57. §-hoz

Az Előterjesztés a jogharmonizációs záradékban kimondja, hogy az elfogadásra kerülő törvény a 2008/99/EK irányelv és a 2008/675/IB kerethatározat végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

az 58. §-hoz

1. Az Előterjesztés az elfogadásra kerülő törvény hatályba lépésének napjaként 2011. január 1-jét állapítja meg, ugyanakkor a 2008/675/IB kerethatározat rendelkezéseinek hazai jogba történő átültetése – különösen a külföldi ítéletek elismerésére vonatkozó eddigi rendszer átalakítása – miatt indokolt fél éves felkészülési időt biztosítani a jogalkalmazók számára, így az Előterjesztés erre vonatkozó rendelkezései 2011. július 1-jén, illetve 2-án lépnek hatályba. 2011. július 1-jén lépnek hatályba azok a rendelkezések, amelyek a Bnytv.-ben szükséges módosításokat vezetnek be és 2011. július 2-án lépnek hatályba azok a rendelkezések, amelyek a módosított Bnytv. szabályaira épülve lehetővé teszik külföldi ítéletek figyelembe vételét egy új büntetőeljárás keretében.

2. Az Előterjesztés kijavítja a nyelvtani, technikai és jogszabály-szerkesztési hibákat a Btk.-ban, a Be.-ben és a Bv. tvr.-ben.

3. A 2009. évi LXXX. törvénnyel beiktatott új 91. § a felfüggesztett és a részben felfüggesztett szabadságvesztést közösen felfüggesztett szabadságvesztésként nevesíti. A törvényhez fűzött indokolás szerint az vonatkozik a Btk. egészére, ahol tehát a Btk. nem nevesíti külön a részben felfüggesztett szabadságvesztést, ott a felfüggesztett szabadságvesztés alatt a részben felfüggesztett szabadságvesztést is érteni kell.

Ez a Btk. következő rendelkezéseit érinti:

- tevékeny megbánás [36. § (3) bekezdés *d*) pont],
- próbára bocsátás [72. § (4) bekezdés *d*) pont],
- pártfogó felügyelet [82. § (1) bekezdés *d*) pont, (2) bekezdés)],
- szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és részbeni felfüggesztésére vonatkozó közös szabályok [91-91/B. §],
- összbüntetés [92. § (3) bekezdés],
- törvényi mentesítés [102. § (1) bekezdés *b*) pont],
- fiatalkorúakra vonatkozó rendelkezések – pártfogó felügyelet [119. §],
- fiatalkorúakra vonatkozó rendelkezések – mentesítés [121. § (1) bekezdés *a*) pont].

A Btk. két helyen, a büntetés elévülésére vonatkozó szabályoknál, illetve az értelmező rendelkezéseknél (a visszaeső és a többszörös visszaeső fogalma) nevesíti külön a szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztését. Ha a fentiekben írt logikát követjük, akkor az elévülés szabályainál indokolatlan a külön nevesítés, viszont az nem kerülhető el az értelmező rendelkezések esetében. Az Előterjesztés a hatályos rendelkezés tartalmán nem változtat, csupán a következetes szabályozás érdekében szövegezési pontosítást hajt végre.

4. Figyelemmel arra, hogy a részben felfüggesztett szabadságvesztésnek is van végrehajtandó része, ha a terhelt a részben felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó határozat jogerőre emelkedésekor nincs előzetes letartóztatásban, és a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának azonnali fogamatba vételét nem rendeli el, meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy a bíróság a

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

42

szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedést rendeljen el. Az Előterjesztés ennek megfelelően módosítja a Be.-t.